

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2023. július 4.
(OR. en)

11221/23

**Intézményközi referenciaszám:
2023/0209 (COD)**

EF 199
ECOFIN 693
CODEC 1236

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2023. június 29.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2023) 366 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és elektronikuspénzszolgáltatásokról, a 98/26/EK irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2023) 366 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2023) 366 final

Brüsszel, 2023.6.28.
COM(2023) 366 final

2023/0209 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és elektronikuspénz-szolgáltatásokról, a 98/26/EK irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SEC(2023) 256 final} - {SWD(2023) 231 final} - {SWD(2023) 232 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv (PSD2)¹ jogi keretet biztosít az EU-n belüli valamennyi euróban és egyéb pénznemben teljesített kis összegű, belföldi és határokon átnyúló fizetéshez. A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló, 2007-ben elfogadott első irányelv (PSD1)² harmonizált jogi keretet alakított ki az integrált uniós pénzforgalmi piac létrehozásához. Az első pénzforgalmi szolgáltatási irányelvre épülő második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv kezelte az új típusú pénzforgalmi szolgáltatások előtt álló akadályokat, és javította a fogyasztóvédelem és -biztonság szintjét. A második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv szabályainak többsége 2018 januárja óta, míg egyes – például az erős ügyfél-hitelesítésre vonatkozó – szabályok csak 2019 szeptembere óta alkalmazandók.

A PSD2 a pénzforgalmi szolgáltatók által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozóan, valamint a pénzforgalmi szolgáltatók egy meghatározott kategóriájának, nevezetesen a pénzforgalmi intézményeknek az engedélyezésére és felügyeletére vonatkozóan is tartalmaz szabályokat. A pénzforgalmi szolgáltatók egyéb kategóriái közé tartoznak különösen az uniós bankjogszabályok³ által szabályozott hitelintézetek, valamint az elektronikus pénzről szóló irányelv⁴ hatálya alá tartozó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények.

Az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiáról szóló 2020. évi közleményében⁵ a Bizottság meghatározta a kis értékű fizetések ágazatára vonatkozó prioritásait a jelenlegi biztosi testület hivatali idejére (2019–2024). Ezt a digitális pénzügyi szolgáltatási stratégia egészítette ki, amely a pénzügyi ágazat pénzforgalmon kívüli területeire vonatkozó digitális menetrend prioritásait határozta meg. Az uniós lakossági pénzforgalmi stratégia bejelentette, hogy „2021 végén a Bizottság átfogó felülvizsgálatot indít a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv alkalmazásáról és hatásáról”. Erre a felülvizsgálatra alapvetően 2022-ben került sor, és a Bizottság úgy határozott, hogy a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv működésének javítása érdekében jogalkotási módosításokat javasol. Ezeket a módosításokat két javaslat tartalmazza: a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikuspénz-szolgáltatásokról szóló jelen irányelvjavaslat, amely a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és felügyeletére (és egyes egyéb irányelvek módosítására) összpontosít, valamint az uniós pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló rendeletre irányuló javaslat.

A második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv javasolt felülvizsgálata szerepel a Bizottság 2023. évi munkaprogramjában, egy a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés keretéről tervezett

¹ (EU) 2015/2366 irányelv (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról.

² (EU) 2007/64 irányelv (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról.

³ A hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről szóló 575/2013/EU rendelet, valamint a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről szóló 2013/36/EU irányelv.

⁴ A 2009/110/EK irányelv (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről.

⁵ COM(2020) 592 final, 2020. szeptember 24.

jogalkotási kezdeményezéssel együtt, amely több pénzügyi szolgáltatásra terjeszti ki a pénzügyi adatokhoz való hozzáférést és azok fizetési számlákon kívüli felhasználását.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Az e kezdeményezés szempontjából releváns jelenlegi szakpolitikai rendelkezések közé tartoznak a lakossági fizetésekre vonatkozó egyéb jogszabályok, a pénzforgalmi szolgáltatókra is kiterjedő, a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egyéb jogszabályok, valamint a lakossági pénzforgalmi ágazatot érintő, horizontálisan alkalmazandó uniós jogszabályok. E javaslat előkészítése során szempont volt az említett rendelkezésekkel való összhang biztosítása.

A fent említetteken kívül a kis értékű fizetésekre vonatkozó egyéb jogszabályok közé tartozik az egységes eurofizetési térségről (SEPA) szóló 2012. évi rendelet, amely az euroátutalások és -beszedések technikai követelményeit harmonizálja⁶. 2022. október 26-án a Bizottság javaslatot tett a SEPA-rendelet módosítására annak érdekében, hogy felgyorsítsa és megkönnyítse az azonnali eurofizetések használatát az EU-ban⁷. A határon átnyúló fizetésekről szóló rendelet kiegyenlíti a belföldi és a határon átnyúló euroátutalások árazását⁸. A bankközi díjakról szóló rendelet meghatározza az ilyen díjak maximális mértékét⁹.

A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egyéb jogszabályok közé tartozik az elszámolások véglegességéről szóló irányelv (SFD)¹⁰, amelyet e javaslat célzottan módosít, a kriptoeszközök piacairól szóló rendelet (MiCA)¹¹, a kiberbiztonságra vonatkozó digitális működési rezilienciáról szóló jogszabály (DORA)¹² és a pénzmosás elleni küzdelemről szóló irányelv (AML), amelyekre vonatkozóan a társjogalkotók jelenleg tárgyalnak egy javasolt módosításcsomagról.

A kezdeményezés teljes mértékben összhangban van a Bizottság uniós digitális pénzügyi szolgáltatási stratégiájában¹³ meghatározott, a lakossági pénzforgalmi stratégiával együtt elfogadott egyéb bizottsági kezdeményezésekkel, amelyek célja a pénzügyek és az uniós gazdaság digitális átalakításának előmozdítása, valamint a digitális belső piac széttagoltságának megszüntetése.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A kezdeményezés összhangban van a Bizottság 2021. évi, „Az európai gazdasági és pénzügyi rendszer: a nyitottság, az erő és a reziliencia előmozdítása”¹⁴ című közleményével is, amelyben a Bizottság ismételten rámutatott a lakossági pénzforgalmi stratégiájának és a digitális innovációnak a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának megerősítésében betöltött fontos szerepére. Ugyanez a közlemény megerősítette, hogy a Bizottság és az EKB szolgálatai – az uniós szerződések szerinti megbízatásukkal összhangban – szakértői szinten közösen át

⁶ 260/2012/EU rendelet (2012. március 14.).

⁷ COM(2022) 546 final.

⁸ (EU) 2021/1230 rendelet (2021. július 14.) az Unióban történő határon átnyúló fizetésekről.

⁹ (EU) 2015/751 rendelet (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól.

¹⁰ 98/26/EK irányelv (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről.

¹¹ (EU) 2023/1114 rendelet (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól.

¹² (EU) 2022/2554 rendelet (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról.

¹³ COM(2020) 591 final, 2020. szeptember 24.

¹⁴ COM(2021) 32 final, 2021. január 19.

fogják tekinteni a digitális euro esetleges bevezetéséből eredő szakpolitikai, jogi és technikai kérdések széles körét.

A Bizottság a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés uniós jogi keretére irányuló javaslatot nyújt be, amelyet a PSD2 módosítására irányuló két javaslattal együtt terjeszt elő; a javaslat a fizetési számlákra vonatkozó adatoktól eltérő pénzügyi adatokhoz való hozzáférésre vonatkozik, amelyre továbbra is a pénzforgalmi jogszabályok vonatkoznak.

A releváns általánosabb uniós jogszabályok közé tartozik az általános adatvédelmi rendelet¹⁵.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv (PSD2) jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke, amely az EUMSZ 26. cikkével összhangban a belső piac létrehozására és megfelelő működésének biztosítására vonatkozó rendelkezések megállapításával bízta meg az európai intézményeket. Tekintettel azonban arra, hogy az elektronikuspénz-irányelv¹⁶ az EUMSZ 53. és 114. cikkén alapul, és hogy ez a jogi aktus beépül a jelen irányelvjavaslatba, ebből az következik, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények engedélyezésére vonatkozó szabályokat tartalmazó bármely új jogi aktusnak is ilyen kettős jogalappal kell rendelkeznie.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A pénzforgalmi szolgáltatók széles körben élnek a szolgáltatásnyújtás szabadságával és a letelepedés szabadságával. A kis értékű fizetési szolgáltatások belső piacán belüli harmonikus feltételek és egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében uniós szintű jogszabályokra van szükség. Ez a logika képezte az első és a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv alapját, és erre a javaslatra is változatlanul érvényes.

• Arányosság

A javaslat célzott arányossági intézkedéseket tartalmaz, például a pénzforgalmi szolgáltatások különböző típusaira vonatkozó indulótőke- és szavatolótőke-követelményeket. A javaslat azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a 3 millió EUR-nál kisebb forgalmat lebonyolító kis pénzforgalmi intézményeket mentesítsék egyes engedélyezési követelmények alól. A boltokban történő készpénzfelvételre vagy a független ATM-üzemeltetők által biztosított készpénzfelvételre vonatkozóan javasolt új rendelkezések szintén arányosak.

• A jogi aktus típusának megválasztása

A PSD2 jelenleg egy irányelv, amelyet a tagállamok átültetéssel alkalmaznak. Megállapítást nyert azonban, hogy az EU pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályainak különböző

¹⁵ (EU) 2016/679 rendelet (2016. április 27.). Lásd még alább az „alapvető jogok” kapcsán.

¹⁶ 2009/110/EK irányelv (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről.

területein¹⁷ a tagállami végrehajtás koherenciájának javítása érdekében helyénvaló a pénzügyi vállalkozásokra vonatkozó szabályokat közvetlenül alkalmazandó rendeletben bevezetni. A PSD2 felülvizsgálata arra a következtetésre jutott, hogy ez a megközelítés megfelelő lenne a pénzforgalmi jogszabályokban is, ami azt eredményezte, hogy a PSD2 javasolt módosításait két különálló jogalkotási aktus tartalmazza: ez az irányelvjavaslat, amely különösen a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó szabályokat tartalmazza, valamint az azt kísérő rendeletre irányuló javaslat, amely a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltatókra (köztük a pénzforgalmi intézményekre és néhány más pénzforgalmi szolgáltatói kategóriára) vonatkozó szabályokat tartalmazza. A jelen esetben megfelelő az irányelv, mivel általában a pénzügyi intézmények (beleértve a pénzforgalmi intézményeket és a pénzforgalmi szolgáltatók más kategóriáit, például a hitelintézeteket) engedélyezése és felügyelete továbbra is a tagállamok nemzeti hatáskörébe tartozik, és nem kerül benyújtásra uniós szintű engedélyezésre vagy felügyeletre irányuló javaslat.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

2022-ben sor került a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelv felülvizsgálatára. Az értékelésben helyett kapott egy független szerződő fél által készített jelentés és az érdekelt felek különböző nyilvános konzultációk során megfogalmazott véleménye. Az értékelő jelentés közzétételére az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat mellékletként kerül sor¹⁸. Az értékelő jelentés arra a következtetésre jut, hogy a PSD2 változó sikerrel teljesítette a célkitűzéseit. Összességében az értékelés arra a következtetésre jut, hogy bizonyos hiányosságok ellenére a jelenlegi PSD2 keretrendszer lehetővé tette a célkitűzések felé történő előrehaladást, miközben viszonylag hatékony volt a költségek tekintetében, és uniós hozzáadott értéket teremtett.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

Annak biztosítása érdekében, hogy a Bizottság javaslata figyelembe vegye valamennyi érdekelt fél véleményét, az e kezdeményezésre vonatkozó konzultációs stratégia a következőket foglalta magában:

- 2022. május 10. és 2022. augusztus 2. között lebonyolított nyilvános konzultáció¹⁹,

¹⁷ Többek között a bankokra vonatkozó prudenciális szabályok vagy az értékpapírpiaconra vonatkozó szabályok.

¹⁸ SWD(2023) 231 final.

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13331-Payment-services-review-of-EU-rules/public-consultation_hu

- 2022. május 10. és 2022. július 5. között lebonyolított, a nyilvános konzultációnál részletesebb kérdéseket tartalmazó célzott (ugyanakkor változatlanul nyilvános és nyílt) konzultáció²⁰,
- 2022. május 10. és 2022. augusztus 2. között lebonyolított véleményezési felhívás²¹,
- 2021. február 12. és 2021. május 7. között lebonyolított célzott konzultáció az elszámolások véglegességéről szóló irányelvvel kapcsolatban,
- konzultáció az érdekelt felekkel a fizetési rendszerekkel foglalkozó bizottsági piaci szakértői csoportban,
- eseti jellegű egyeztetések a különböző érdekelt felekkel, akár saját kezdeményezésükre, akár a Bizottság kezdeményezésére,
- konzultáció a tagállamok szakértőivel a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjában.

E konzultációk eredményét az e javaslatot kísérő hatásvizsgálat 2. melléklete foglalja össze.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A kezdeményezés kidolgozása során számos inputot és szakértői forrást használtak fel, többek között a következőket:

- a felsorolt konzultációk során és az érdekelt felek által eseti jelleggel szolgáltatott bizonyítékok,
- az Európai Bankhatóság szakvéleményében szolgáltatott bizonyítékok²²,
- a Valdani Vicari & Associati Consulting által megbízási szerződés keretében 2022 szeptemberében készített tanulmány a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló (EU) 2015/2366 irányelv (PSD2) alkalmazásáról és hatásairól²³,
- magánszektorbeli szereplőktől származó adatok.

- **Hatásvizsgálat**

Ezt a javaslatot (és a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló rendeletre irányuló javaslatot) hatásvizsgálat kíséri, amelyet a Szabályozói Ellenőrzési Testület (RSB) 2023. március 1-jén megvizsgált. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2023. március 3-án fenntartások mellett kedvező véleményt adott ki (a fenntartásokat a végleges változat részletezte). A hatásvizsgálat megállapította, hogy a PSD2 eredményei ellenére az EU pénzforgalmi piacán négy fő probléma áll fenn:

²⁰ https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-psd2-review_en

²¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13331-Payment-services-review-of-EU-rules_hu

²² EBA/OP/2022/06 (2022. június 23.).

²³ Elérhető a következő címen: <https://data.europa.eu/doi/10.2874/996945> FISMA/2021/OP/0002.

- a fogyasztók ki vannak téve a csalás kockázatának, és nem bíznak a fizetési műveletekben,
- a nyílt banki szektor nem megfelelően működik,
- az uniós tagállamok felügyeleti szerveinek hatáskörei és kötelezettségei terén következetlenség tapasztalható,
- a bankok és a banknak nem minősülő pénzforgalmi szolgáltatók között egyenlőtlenek a versenyfeltételek.

E problémák következményei a következők:

- az ügyfelek (fogyasztók, kereskedők és kkv-k) továbbra is ki vannak téve a csalás kockázatának, és a pénzforgalmi szolgáltatások választéka korlátozott, miközben az árak a szükségesnél magasabbak,
- a nyílt banki szolgáltatók akadályokba ütköznek az alapvető nyílt banki szolgáltatások nyújtása és az innovatív megoldások terén,
- a pénzforgalmi szolgáltatók bizonytalanok a kötelezettségeiket illetően, a banknak nem minősülő pénzforgalmi szolgáltatók versenyhátrányban vannak a bankokkal szemben,
- a kereskedelmi műveletek gazdaságtalanok és magasabb költségekkel járnak, ami negatív hatással van az EU versenyképességére,
- a belső pénzforgalmi piac széttagolt, jellemző a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztása.

A kezdeményezésnek az azonosított problémáknak megfelelően négy egyedi célkitűzése van:

1. a felhasználóvédelem és a pénzforgalom iránti bizalom megerősítése;
2. a nyílt banki szolgáltatások versenyképességének fokozása;
3. az érvényesítés és a végrehajtás javítása a tagállamokban;
4. a nem banki pénzforgalmi szolgáltatók fizetési rendszerekhez és bankszámlákhoz való (közvetlen vagy közvetett) hozzáféréseinek javítása.

A hatásvizsgálat bemutatja az előnyben részesített alternatívák csomagját, amelynek célja az egyedi célkitűzések elérése (az alábbi felsorolásban az ezen irányelben, mind az azt kísérő rendeletben foglalt intézkedések egyaránt szerepelnek):

- az 1. egyedi célkitűzés tekintetében az erős ügyfél-hitelesítés alkalmazásának javítása, a csalással kapcsolatos információcsere jogalapja és az ügyfelek csalással kapcsolatos tájékoztatásának kötelezettsége, az IBAN-ellenőrzés kiterjesztése az összes átutalásra, valamint az ügyfél által jóváhagyott fizetési kéréshez kapcsolódó csalással kapcsolatos felelősség feltételes megfordítása; a pénzforgalmi szolgáltatók azon kötelezettsége, hogy javítsák az erős ügyfél-hitelesítés hozzáférhetőségét a fogyatékkal élő felhasználók, az idősek és az

erős ügyfél-hitelesítés használatával kapcsolatos kihívásokkal szembesülő más személyek számára; a készpénz rendelkezésre állásának javítására irányuló intézkedések; a felhasználói jogok és a tájékoztatás javítása,

- a 2. egyedi célkitűzés tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatók (számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók) számára külön adathozzáférési interfész létrehozására vonatkozó követelmény; „engedély-irányítópultok”, amelyek lehetővé teszik a szolgáltatást igénybe vevők számára a megadott nyílt banki hozzáférési engedélyeik kezelését; nyílt banki adatinterfészekre vonatkozó minimumkövetelmények részletesebb meghatározása,
- A 3. konkrét célkitűzés tekintetében a PSD2 nagyobb részének közvetlenül alkalmazandó rendelettel való felváltása; a szankciókra vonatkozó rendelkezések megerősítése; a kétértelmű elemek pontosítása; a pénzforgalmi intézményekre és az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre vonatkozó engedélyezési rendszerek integrálása,
- a 4. egyedi célkitűzés tekintetében a pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények bankszámlához fűződő jogának megerősítése; a pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények közvetlen részvételének lehetővé tétele valamennyi fizetési rendszerben, beleértve a tagállamok által az elszámolások véglegességéről szóló irányelv alapján kijelölt rendszereket is, a belépési és kockázatértékelési eljárások további pontosításával.

A hatásvizsgálat számos alternatívát elvetett azok magas végrehajtási költsége és bizonytalan előnyei miatt. A kiválasztott alternatívák költségei elsősorban egyszeri költségek, és nagyrészt a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatókra (lényegében bankokra) hárulnak. A nyílt banki szolgáltatásoknál a költségeket ellensúlyozzák a megtakarítások (például az állandó „tartalék” interfészre vonatkozó kötelezettség és a kapcsolódó mentességi eljárás megszüntetése), valamint az arányossági intézkedések elfogadása (lehetséges eltérések a réspiaci számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók számára). Az érvényesítés és a végrehajtás javításának a tagállamokra háruló költségei korlátozottak lesznek. A pénzforgalmi intézmények kulcsfontosságú fizetési rendszerekben való közvetlen részvételének költségei korlátozottak lesznek, és a szóban forgó fizetési rendszerekre hárulnak majd. Az előnyök viszont az érdekelt felek széles körénél jelentkeznek, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőket (fogyasztókat, vállalkozásokat, kereskedőket és közigazgatási szerveket), valamint magukat a pénzforgalmi szolgáltatókat is (különösen a banknak nem minősülő fintech pénzforgalmi szolgáltatókat). Az előnyök ismétlődően jelentkeznek, míg a költségek elsősorban egyszeri kiigazítási költségek lesznek; ezért idővel az előnyöknek összességükben meg kell haladniuk az összköltséget.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a kezdeményezés nem képezi a célravezető és hatáson szabályozás program (REFIT) részét. Mindazonáltal az értékelési és felülvizsgálati folyamat törekedett feltárni az adminisztráció egyszerűsítésének lehetőségeit. A jelenlegi kezdeményezésben szereplő ilyen egyszerűsítés fő példája a második elektronikuspénz-irányelv integrálása a PSD2-be, valamint az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó szabályozási rendszerek közötti különbségek nagymértékű csökkentése (bizonyos

különbségek, például a szavatolótőke-követelmények terén megmaradnak). E javaslat következtében a második elektronikuspénz-irányelv hatályát veszti.

- **Alapjogok**

A kezdeményezés különösen a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogot érinti. Amennyiben az e kezdeményezésnek való megfeleléshez személyes adatok kezelésére van szükség, az adatkezelésnek összhangban kell lennie az általános adatvédelmi rendelettel (GDPR)²⁴, amely közvetlenül alkalmazandó az e javaslat által érintett valamennyi pénzforgalmi szolgáltatásra.

- **Az „egy be, egy ki” elv alkalmazása**

Ez a kezdeményezés nem jár új adminisztratív költségekkel a vállalkozások vagy a fogyasztók számára, mivel nem eredményezi a pénzforgalmi szolgáltatók fokozott felvigyázását vagy felügyeletét, vagy olyan új adatszolgáltatási kötelezettséget, amely a második pénzforgalmi szolgáltatási irányelvben nem szerepel. A kezdeményezésből nem fakadnak szabályozási díjak és illetékek sem. A Bizottság ezért úgy véli, hogy ez a kezdeményezés nem generál olyan adminisztratív költségeket, amelyek az „egy be, egy ki” elv szerinti ellensúlyozást igényelnek, ugyanakkor mégis releváns az elv szempontjából, mivel végrehajtási költségeket eredményez. Meg kell jegyezni, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó jogszabályi rendszer összevonása csökkenteni fogja az adminisztratív költségeket, például bizonyos körülmények között megszünteti az új engedély megszerzésére vonatkozó követelményt.

- **Éghajlat és fenntarthatóság**

A kezdeményezésnek nem állapítható meg az éghajlatra gyakorolt negatív hatása. A kezdeményezés hozzá fog járulni az ENSZ fenntartható fejlődési céljai közül a 8.2. célhoz: *„Magasabb szintű gazdasági termelékenység elérése a diverzifikáció, a technológiai fejlesztés és az innováció révén, többek között a magas hozzáadott értékű és munkaerő-igényes ágazatokra összpontosítva”*.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMELK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A javaslat értelmében a hatálybalépés után 5 évvel a rendelkezéseket felül kell vizsgálni.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A pénzforgalmi intézmények engedélyezéséről és felügyeletéről szóló irányelvre irányuló javaslat nagyrészt a PSD2 „Pénzforgalmi szolgáltatók” című II. címén alapul, amely csak a pénzforgalmi intézményekre vonatkozik. Aktualizálja és pontosítja a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó rendelkezéseket, továbbá beépíti a korábbi elektronikuspénz-kibocsátó intézményeket, amelyeket a pénzforgalmi intézmények egyik alkategóriájaként kezel (és következésképpen hatályon kívül helyezi a 2009/110/EK irányelvet (második elektronikuspénz-irányelv)). Emellett rendelkezéseket tartalmaz a kiskereskedők által (vásárlás nélkül) vagy független ATM-üzemeltetők által nyújtott készpénzfelvételi szolgáltatásokra vonatkozóan, és módosítja az elszámolások véglegességéről szóló irányelvet (98/26/EK irányelv).

- **Tárgy, hatály és fogalom meghatározások**

A javaslat a pénzforgalmi intézmények (és nem a hitelintézetek) által végzett pénzforgalmiszolgáltatás- és elektronikuspénz-szolgáltatás-nyújtási tevékenységhez való hozzáférésre vonatkozik. Több kulcsfontosságú fogalom meghatározást pontosít és összehangol az e javaslatot kísérő rendeletjavaslattal.

- **A pénzforgalmi szolgáltatók engedélyezése és felügyelete**

Az engedélyezésre és a részvényesi ellenőrzésre vonatkozóan a PSD2-ben szabályozott eljárások többnyire változatlanok maradtak – kivéve azt az új követelményt, hogy az engedélykérelemmel együtt felszámolási tervet is be kell nyújtani – de a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó intézmények számára teljes mértékben következtetéssé váltak. Egyéb változások mellett a javaslat azt is lehetővé teszi, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók esetében a szakmai felelősségbiztosítás helyett indulótőke megléte is elegendő, tekintettel arra, hogy – figyelembe véve a korábbi tapasztalatokat – nehéz teljesíteni azt a követelményt, hogy a szakmai felelősségbiztosítás már az engedélyezési szakaszban rendelkezésre álljon. Az indulótőkére vonatkozó követelmények a PSD2 elfogadása óta eltelt időben tapasztalt infláció tekintetében aktualizálásra kerültek (kivéve a fizetéskezdeményezési szolgáltatók esetében, mivel a viszonylag rövid működési idejük miatt ez nem tekinthető megfelelőnek). A szavatolótőke kiszámításának lehetséges módszerei sem a PSD2 hatálya alá tartozó pénzforgalmi intézmények, sem a korábbi elektronikuspénz-kibocsátó intézmények esetében nem változnak; az egyenlő versenyfeltételek javítása érdekében a szavatolótőke kiszámításának három lehetséges módszere közül az egyiket alapértelmezett opciónak kell tekinteni, de egyes üzleti modellek esetében kivételek megengedettek.

A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó ügyfélpénz-védelmi szabályok változatlanok, azzal a kivétellel, hogy bevezetésre kerül az ügyfélpénz-védelem központi banki számlákon történő biztosításának lehetősége (amennyiben az adott központi bank ezt lehetővé teszi) annak érdekében, hogy e tekintetben kiterjessék a pénzforgalmi szolgáltatók választási lehetőségeit. További változás, hogy a pénzforgalmi intézményeknek törekedniük kell arra, hogy elkerüljék a védett pénzeszközök koncentrációjának kockázatát. E tekintetben az EBH-nak a védett ügyfélpénzekkel kapcsolatos kockázatok kezelésére vonatkozóan szabályozástechnikai standardokat kell elfogadnia. Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények esetében az ügyfélpénz-védelmi szabályok teljes mértékben összhangban vannak a kizárólag pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre vonatkozó

szabályokkal. A pénzforgalmi intézmények belső irányítására vonatkozóan részletesebb rendelkezések bevezetésére került sor, beleértve az EBH iránymutatásait is.

A pénzforgalmi közvetítőkre, fióktelepekre és a kiszervezésre vonatkozó, a PSD2-ben foglalt rendelkezések változatlanok, de a szöveg kiegészül az elektronikuspénz-forgalmazók új fogalommeghatározásával és a kapcsolódó rendelkezésekkel, amelyek szorosan igazodnak a pénzforgalmi közvetítőkre vonatkozó rendelkezésekhez.

A pénzforgalmi intézmények határokon átnyúló szolgáltatásnyújtására és az ilyen szolgáltatások felügyeletére vonatkozó rendelkezések alapvetően változatlanok. Ami a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását illeti, amikor a pénzforgalmi intézmények pénzforgalmi közvetítőket, forgalmazókat és fióktelepeket vesznek igénybe, akkor az egyértelműbb szabályozás érdekében különös rendelkezések vonatkoznak azokra az esetekre, amelyekben három tagállam érintett (a pénzforgalmi intézmény letelepedési helye szerinti tagállam, a pénzforgalmi közvetítő letelepedési helye szerinti tagállam és egy harmadik tagállam, amelyben a pénzforgalmi közvetítő határokon átnyúló alapon szolgáltatásokat nyújt).

A tagállamok és az Európai Bankhatóság továbbra is nyilvántartást vezetnek az engedélyezett pénzforgalmi intézményekről, és ezen túlmenően összeállítják a fizetéskezdeményezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók géppel olvasható jegyzékét.

A PSD2-ben és az elektronikuspénz-irányelvben foglaltakhoz hasonlóan a tagállamoknak megfelelő hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságokat kell kijelölniük az engedélyezésre és a felügyeletre. Az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó rendelkezések pontosítják az együttműködésre vonatkozó szabályokat, és kiegészülnek azzal a lehetőséggel, hogy az illetékes nemzeti hatóságok segítséget kérjenek az EBH-tól a többi illetékes nemzeti hatóság közötti esetleges nézeteltérések rendezéséhez.

A PSD2-ben foglaltakhoz hasonlóan azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek csak számlainformációs szolgáltatásokat nyújtanak, nem engedélykötelesek, hanem csak nyilvántartásba vételre kötelezettek. A javaslat meghatározza a nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolandó dokumentációt. A számlainformációs szolgáltatókat továbbra is az illetékes hatóságok felügyelik. Az egyes rendelkezések alól a tagállamok által a kis pénzforgalmi intézményeknek adható opcionális mentességek változatlanok.

- **A készpénzfelvételre vonatkozó rendelkezések**

A kiskereskedelmi üzletek üzemeltetői mentesülnek a pénzforgalmi intézménykénti működésre szóló engedély megszerzésének követelménye alól, ha (önkéntes alapon) saját üzleti helyiségekben készpénzfelvételi szolgáltatásokat nyújtanak nem vásárló ügyfelek számára, amennyiben – az ATM-üzemeltetőkkel való tisztességtelen verseny elkerülésének szükségességével összhangban – a felvehető készpénz összege nem haladja meg az 50 EUR-t.

A bankjegykiadó automatákon keresztül készpénzfelvételt kínáló, de fizetési számlákat nem vezető gazdasági szereplők (az úgynevezett „független ATM-üzemeltetők”) mentesülnek a pénzforgalmi intézménykénti működés engedélyezésének követelménye alól, és csak regisztrációs kötelezettségük van. A nyilvántartásba vételhez csatolni kell bizonyos dokumentumokat.

- **Átmeneti rendelkezések**

Tekintettel az új jogi engedélyezési rendszer létrehozására, a PSD2 szerinti jelenlegi tevékenységek tekintetében átmeneti intézkedések indokoltak. Például a pénzforgalmi intézményekre és az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre vonatkozó meglévő engedélyek érvényességi ideje a hatálybalépéstől számított 30 hónapig (egy évvel az átültetési határidő és az alkalmazás kezdete után) meghosszabbodik („szerzett jogok”) azzal a feltétellel, hogy az ezen irányelv szerinti engedély iránti kérelmet legkésőbb 24 hónappal a hatálybalépést követően benyújtják.

- **Más jogszabályok hatályon kívül helyezése és módosítása**

A második elektronikuspénz-irányelv (a továbbiakban: EMD2) (2009/110/EK irányelv) ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapjával hatályát veszti.

A pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló második irányelv (2015/2366/EK irányelv) ugyanezen a napon hatályát veszti. A jogfolytonosság érdekében a melléklet tartalmazza a PSD2 és az EMD2 érintett cikkeinek megfelelési táblázatát.

Módosul az elszámolások véglegességéről szóló irányelv (98/26/EK irányelv) annak érdekében, hogy a pénzforgalmi intézmények azon intézmények közé kerülhessenek, amelyeknek lehetőségük van közvetlenül részt venni a tagállamok által az említett irányelv alapján kijelölt fizetési rendszerekben (de nem a kijelölt értékpapír-elszámolási rendszerekben). Módosul a közvetett részvételnek az elszámolások véglegességéről szóló irányelv szerinti fogalom meghatározása is, így a fogalom meghatározás ismét az (EU) 2019/879 irányelv²⁵ szerinti módosítást megelőző, 2019 előtti fogalom meghatározás lesz.

A 47. cikk rendelkezik az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról annak érdekében, hogy annak hatálya magában foglalja a pénzügyi adatokhoz való hozzáférésről szóló (EU) 20.../... rendeletet. Ez a módosítás lehetővé teszi, hogy az említett rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén képviseleti eljárások legyenek indíthatók.

- **Egyéb rendelkezések**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján – az inflációt figyelembe véve – aktualizálja a szavatolótőke összegét. Az irányelv teljes körű harmonizációs irányelv. Az irányelv a Hivatalos Lapban való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba. A tagállamok számára ezen irányelv átültetésének határideje és az átültető intézkedések alkalmazásának kezdőnapja a hatálybalépéstől számított 18 hónap (kivéve az elszámolások véglegességéről szóló irányelv módosításait, amely esetben a határidő 6 hónap). Az irányelv hatálybalépése után 5 évvel felülvizsgálati jelentést kell benyújtani, amely különösen az irányelv hatályának megfelelőségére, a fizetési rendszerekre és a technikai szolgáltatásokra való esetleges kiterjesztésére, valamint arra a hatásra összpontosít, amelyet a pénzforgalmi intézmények által kezelt pénzeszközök védelmére gyakorolnak a Bizottság által 2023. április 18-án javasolt szabályok²⁶, amelyek elfogadása esetén módosításra kerülne a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv.

²⁵ (EU) 2019/879 irányelv (2019. május 20.) a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról.

²⁶ COM(2023) 228 final.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és elektronikuspénz-szolgáltatásokról, a 98/26/EK irányelv módosításáról, valamint az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁷,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²⁸,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ elfogadása óta a lakossági pénzforgalmi szolgáltatások piaca jelentős változásokon ment keresztül, elsősorban a kártyák és más digitális fizetési eszközök növekvő használatával, a készpénz használatának csökkenésével, valamint az új szereplők és szolgáltatások, köztük a digitális pénztárcák és az érintés nélküli fizetések növekvő jelenlétével összefüggésben. A Covid19-világjárvány, valamint az általa a fogyasztási és fizetési gyakorlatok terén előidézett változások következtében előtérbe került a biztonságos és hatékony digitális fizetések fontossága.

²⁷ HL C [...], [...], [...] o.

²⁸ HL C [...], [...], [...] o.

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

- (2) Az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiájáról szóló bizottsági közlemény³⁰ bejelentette az (EU) 2015/2366 irányelv alkalmazásának és hatásának átfogó felülvizsgálatát, amelynek magában kell foglalnia annak átfogó értékelését, hogy az a piaci fejleményeket figyelembe véve továbbra is megfelel-e a célnak.
- (3) Az (EU) 2015/2366 irányelv célja az új típusú pénzforgalmi szolgáltatások előtt álló akadályok kezelése, valamint a fogyasztóvédelem és -biztonság szintjének javítása volt. Az (EU) 2015/2366 irányelv hatásának és alkalmazásának Bizottság általi értékelése megállapította, hogy az irányelv számos célkitűzése tekintetében nagyrészt sikeres volt, ugyanakkor azonosított egyes olyan területeket is, ahol az irányelv célkitűzéseit nem sikerült teljes mértékben elérni. Az értékelés különösen az (EU) 2015/2366 irányelv nem egységes végrehajtása és érvényesítése tekintetében tárt fel olyan problémákat, amelyek közvetlen hatást gyakoroltak a pénzforgalmi szolgáltatók közötti versenyre, mivel a tagállamokban a szabályok eltérő értelmezése miatt ténylegesen eltérő szabályozási feltételek alakultak ki, ösztönözve a szabályozási arbitrázst.
- (4) Nem engedhető meg, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók azokat a tagállamokat válasszák székhelyül, amelyekben a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazása számukra előnyösebb, olyan más tagállamokban pedig, amelyek szigorúbban értelmezik a szabályokat vagy az ott letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók tekintetében aktívabban érvényesítik az előírásokat, határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtsanak. Ez a gyakorlat torzítja a versenyt. A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályokat harmonizált módon, külön rendeletbe kell foglalni, és azokat el kell választani a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó szabályoktól, amelyek szabályozása ennek az irányelvnek (PSD3) a feladata, és továbbra sem tartozhat a jelenleg hatályos irányelv (PSD2) hatálya alá.
- (5) Annak ellenére, hogy az elektronikus pénz kibocsátását a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ szabályozza, az elektronikus pénz fizetési műveletek finanszírozására való felhasználásának szabályait nagymértékben az (EU) 2015/2366 irányelv rögzíti. Következésképpen az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre és a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó jogi keret, különös tekintettel az üzletviteli szabályokra, jelenleg is számottevő mértékben összehangolt. Az évek során a pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságok gyakorlati nehézségekkel szembesültek a két rendszer egyértelmű elhatárolásakor, valamint az elektronikus pénzeszközöknek és elektronikuspénz-szolgáltatásoknak a pénzforgalmi intézmények által kínált fizetési és elektronikuspénz-szolgáltatásoktól való megkülönböztetése terén. Ez aggályokat vetett fel a szabályozási arbitrázs és az egyenlőtlen versenyfeltételek, valamint a 2009/110/EK irányelv követelményeinek megkerülésével kapcsolatban, amikor az elektronikus pénzt kibocsátó pénzforgalmi intézmények

³⁰ A Bizottság 2020. szeptember 24-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának az uniós lakossági pénzforgalmi stratégiáról, COM(2020) 592 final.

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

kihasználják a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások közötti hasonlóságokat, és kérelmezik a pénzforgalmi intézményként való engedélyezést. Ezért helyénvaló, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre alkalmazandó engedélyezési és felügyeleti rendszer jobban igazodjon a pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó rendszerhez. Az engedélyezési követelmények azonban, különösen az indulótőke és a szavatolótőke, valamint az elektronikuspénz-üzletág néhány kulcsfontosságú alapfogalma, például az elektronikus pénz kibocsátása, az elektronikus pénz forgalmazása és visszaválthatósága, a pénzforgalmi intézmények által nyújtott szolgáltatásokhoz képest eltérést mutatnak. Ezért helyénvaló megőrizni ezeket a sajátosságokat az (EU) 2015/2366 irányelv és a 2009/110/EK irányelv rendelkezéseinek kombinálása során.

- (6) Amint az a Bizottság által végzett felülvizsgálatból kiderül, valamint tekintettel az érintett piacok, vállalkozások és a tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok alakulására, korszerűsíteni kell a pénzforgalmi intézményekre – köztük az elektronikuspénz-kibocsátókra és az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtókra – vonatkozó prudenciális rendszert oly módon, hogy a betétgyűjtést nem végző pénzforgalmi szolgáltatók és elektronikuspénz-szolgáltatók tevékenységét egységes engedélyhez kell kötni. Mivel az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet³² 48. cikkének (2) bekezdése megállapítja, hogy elektronikuspénz-tokenek elektronikus pénznek minősülnek, a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó engedélyezési rendszert – mivel a pénzforgalmi intézmények az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények helyébe lépnek – az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira is alkalmazni kell. A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális rendszernek olyan engedélyen kell alapulnia, amelyet a betétgyűjtés nélkül pénzforgalmi szolgáltatásokat kínáló jogi személyek számára szigorú és átfogó feltételek mellett adnak ki. A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális rendszernek biztosítani kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására az Unió egész területén ugyanazok a feltételek vonatkozzanak.
- (7) Helyénvaló elkülöníteni a fizetési számláról történő készpénzfelvétel lehetővé tételét a fizetési számla vezetésének tevékenységétől, mivel a készpénzfelvételi szolgáltatások nyújtói nem vezethetnek fizetési számlát. A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátásával és a fizetési műveletek elfogadásával kapcsolatos szolgáltatásokat, amelyeket az (EU) 2015/2366 irányelv mellékletének 5. pontja együttesen úgy sorolt fel, mintha az egyiket a másik nélkül nem lehetne kínálni, két különböző pénzforgalmi szolgáltatásként kell bemutatni. A kibocsátási és elfogadási szolgáltatások elkülönült bemutatásával, valamint az egyes szolgáltatások külön meghatározásával egyértelművé kell tenni, hogy a kibocsátási és elfogadási szolgáltatásokat a pénzforgalmi szolgáltatók külön is kínálhatják.
- (8) Figyelembe véve a lakossági pénzforgalmi piac gyors fejlődését, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások és fizetési megoldások folyamatosan megújuló kínálatát, helyénvaló az (EU) 2015/2366 irányelv egyes fogalommeghatározásait – például a fizetési számla, a pénzeszközök és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök meghatározását – a piaci realitásokhoz igazítani annak biztosítása érdekében, hogy az

³² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

uniós jogszabályok továbbra is megfeleljenek a célnak és technológiasemlegesek maradjanak.

- (9) Tekintettel a Bizottság által az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának felülvizsgálatában azonosított, és az Európai Bankhatóság (EBH) által az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálatáról szóló, 2022. június 23-i véleményében kiemelt eltérő álláspontokra, pontosítani kell a fizetési számlák fogalommeghatározását. A számla fizetési számlaként való besorolásának meghatározó kritériuma, hogy a számláról napi fizetési műveletek teljesíthetők. A fizetési számla fogalmának meghatározó eleme, hogy a számla lehetőséget nyújt fizetési művelet harmadik fél részére történő teljesítésére, vagy harmadik fél által végrehajtott fizetési művelet fogadására. Ezért a fizetési számlát olyan számlaként kell meghatározni, amelyet pénzeszközök harmadik felek részére és harmadik felektől történő küldésére és fogadására használnak. Minden olyan számlát, amely rendelkezik ezekkel a jellemzőkkel, fizetési számlának kell tekinteni, és ahhoz hozzáférést kell biztosítani a fizetéskezdeményezési és számlainformációs szolgáltatások nyújtása céljából. A fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki azokra a helyzetekre, amikor közvetítői számlára van szükség a harmadik féltől érkező vagy harmadik fél részére történő fizetési művelet végrehajtásához. A megtakarítási számlákat nem használják pénzeszközök harmadik fél részére történő küldésére és harmadik féltől fogadására, ezért azokra a fizetési számla fogalommeghatározása nem terjed ki.
- (10) Tekintettel a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök új típusainak megjelenésére és az ezen eszközök jogi minősítésével kapcsolatban a piacokon tapasztalható bizonytalanságokra, a „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” meghatározását tovább kell pontosítani abban a tekintetben, hogy – szem előtt tartva a technológiasemlegesség elvét – mi minősül készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, illetve mi nem minősül annak.
- (11) Annak ellenére, hogy a kis hatótávolságú kommunikáció (NFC) lehetővé teszi a fizetési művelet kezdeményezését, a teljes értékű „készpénz-helyettesítő fizetési eszközként” való figyelembevétel bizonyos kihívásokat jelentene, például az érintéses fizetéseknel az erős ügyfél-hitelesítés értékesítés helyén történő alkalmazása, valamint a pénzforgalmi szolgáltató felelősségi rendszerének alkalmazása tekintetében. A kis hatótávolságú kommunikációt ezért inkább a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz egyik funkcionalitásának helyénvaló tekinteni, semmint önálló készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek.
- (12) A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” (EU) 2015/2366 irányelv szerinti meghatározása „személyre szabott eszközt” említ. Mivel vannak előre fizetett kártyák, amelyek esetében az eszköz birtokosának nevét nem nyomtatják a kártyára, ezek a kártyák kikerülhetnek a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalommeghatározásából. A „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz” fogalommeghatározását ezért úgy kell módosítani, hogy az „személyre szabott” eszközök helyett az „egyedi” eszközökre vonatkozzon, és kimondja, hogy az olyan előre fizetett kártyák, amelyeknél az eszköz birtokosának nevét nem nyomtatják a kártyára, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek minősülnek.
- (13) Az úgynevezett digitális „köztes tárcák” (pass-through wallets), amelyek jellemzője egy meglévő készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, például fizetési kártya tokenizálása, technikai szolgáltatásoknak tekintendők, ezért azokat ki kell zárni a

készpénz-helyettesítő fizetési eszköz meghatározásából, mivel a token önmagában nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, hanem inkább az (EU) 2015/75 európai parlamenti és tanácsi rendelet³³ 2. cikkének 21. pontja értelmében vett „fizetési alkalmazásnak” minősül. Ezzel szemben a digitális pénztárcák néhány más kategóriáját, nevezetesen az előre fizetett elektronikus pénztárcákat, például a „többfázisú” (staged) tárcákat, ahol a felhasználók pénzt tárolhatnak a jövőbeli online tranzakciókhoz, készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek kell tekinteni, és kibocsátásukat pénzforgalmi szolgáltatásnak kell tekinteni.

- (14) A készpénzátutalás olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja általában a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltatónak átadott készpénz, és amelynek során a megfelelő összeget egy kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak anélkül utalják át, hogy a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére fizetési számlát hoznának létre. Egyes tagállamokban az áruházak és egyéb kereskedők olyan szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, amely lehetővé teszi közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzátutalásként kell kezelni.
- (15) A pénzeszközök fogalommeghatározásának ki kell terjednie a lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénz minden formájára, beleértve a bankjegyeket és érméket, valamint minden lehetséges jövőbeli központi banki digitális fizetőeszközt, elektronikus pénzt és kereskedelmi banki pénzt. A jegybank és a kereskedelmi bankok közötti használatra, azaz nagykereskedelmi használatra kibocsátott központi banki pénz nem tartozik ide.
- (16) A 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 rendelet rögzíti, hogy az elektronikuspénz-tokenek elektronikus pénznek minősülnek. Az elektronikuspénz-tokeneket ezért elektronikus pénzként szerepeltetni kell a pénzeszközök fogalommeghatározásában.
- (17) Az (EU) 2015/2366 irányelv végrehajtásának értékelése nem mutatott rá arra, hogy feltétlenül, lényegesen módosítani kellene azokat a feltételeket, amelyek alapján egyrészt a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁴ és az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében a pénzforgalmi intézmények, másrészt a 2009/110/EK irányelv értelmében az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények működése engedélyezhető és az engedélyük fenntartható. Ezek a feltételek továbbra is magukban foglalják a pénzforgalmi intézmények – köztük az elektronikuspénz-kibocsátó és üzleti tevékenységük során elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó intézmények – működési és pénzügyi kockázataival arányos prudenciális követelményeket. Helyénvaló, hogy a pénzforgalmi intézményként való engedélyezés iránti kérelem alátámasztásához szükséges dokumentációt ki kelljen egészíteni a csőd esetén alkalmazandó, a jövőbeli pénzforgalmi intézmény üzleti modelljével arányos felszámolási tervvel; a felszámolási tervnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy támogassa a tevékenységeknek az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendezett felszámolását, beleértve a kiszervezett szolgáltatók, pénzforgalmi közvetítők vagy forgalmazók által végzett kritikus tevékenységek folytonosságának biztosítását vagy

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/751 rendelete (2015. április 29.) a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól (HL L 123., 2015.5.19., 1. o.).

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/64/EK irányelve (2007. november 13.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 97/7/EK, a 2002/65/EK, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról és a 97/5/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

helyreállítását. Annak érdekében, hogy ne kerüljön sor a pénzforgalmi intézmény által ténylegesen nem nyújtott szolgáltatások engedélyezésére, elő kell írni, hogy a pénzforgalmi intézmény nem kötelezhető olyan pénzforgalmi szolgáltatásokra szóló engedély megszerzésére, amely szolgáltatásokat nem kívánja nyújtani.

- (18) Az EBH az (EU) 2015/2366 irányelv szerinti engedélyezésről szóló, 2023 januárjában közzétett szakértői értékelésében³⁵ arra a következtetésre jutott, hogy az engedélyezési eljárás hiányosságai olyan helyzetet eredményeztek, amelyben a pénzforgalmi intézményként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként történő engedélyezés követelményei tekintetében a kérelmezőkre az Unió területén eltérő felügyeleti elvárások vonatkoznak, és hogy az engedélyezési folyamat néha túlságosan hosszú időt vehet igénybe. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a pénzforgalmi intézményként történő működés engedélyezését kérelmező vállalkozások engedélyének harmonizált eljárás keretében történő megadása érdekében helyénvaló előírni, hogy az illetékes hatóságok a döntéshez szükséges valamennyi információ kézhezvételét követően legfeljebb 3 hónap alatt zárják le az engedélyezési eljárást.
- (19) A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó következetesebb kérelmezési eljárás érdekében helyénvaló megbízni az EBH-t, hogy dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket az engedélyezésről, többek között a pénzforgalmi intézmények engedélyezése iránti kérelemben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információkról, az engedélyezés vagy a nyilvántartásba vétel közös értékelési módszertanáról, arról, hogy mi tekinthető a szakmai felelősségbiztosításhoz hasonló garanciának, valamint a szakmai felelősségbiztosítás vagy hasonló garancia minimális összegének meghatározásához alkalmazandó kritériumokról. Ennek során az EBH-nak ezért figyelembe kell vennie azokat a tapasztalatokat, amelyeket a kérelmező pénzforgalmi szolgáltatók által az illetékes nemzeti hatóságoknak engedélyezés vagy nyilvántartásba vétel céljából nyújtandó információkról szóló iránymutatása, valamint a szakmai felelősségbiztosítás vagy más hasonló garancia minimális összegének meghatározásához használt kritériumok alkalmazásáról szóló iránymutatása alkalmazása során szerzett.
- (20) A pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális keretnek továbbra is azon az előfeltevésen kell alapulnia, hogy ezek az intézmények nem fogadhatnak el betéteket a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől, és csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására használhatják fel a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközöket. Következésképpen indokolt, hogy a pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó prudenciális követelmények tükrözzék azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények a hitelintézeteknél szakosodottabbak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, továbbá a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetőek és ellenőrizhetőek, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok.
- (21) A pénzforgalmi intézményként való engedélyezés iránti kérelmek elbírálása során az illetékes hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a kérelem részeként benyújtott irányítási tervre. A pénzforgalmi intézményeknek minden szinten megbízható kockázati kultúra alkalmazásával kezelniük kell a rosszul kialakított

³⁵ Európai Bankhatóság, EBA/REP/2023/01, Peer Review Report on authorisation under PSD2 [A PSD2 szerinti engedélyezésről szóló szakértői jelentés].

irányítási rendszerek által a hatékony kockázatkezelésre gyakorolt potenciálisan káros hatást. Az illetékes hatóságoknak nyomon kell követniük a belső irányítási rendszerek megfelelőségét. Helyénvaló, hogy az EBH iránymutatásokat fogadjon el a belső irányítási rendszerekre vonatkozóan, figyelembe véve a pénzforgalmi intézmények eltérő méreteit és különböző üzleti modelljeit, és tiszteletben tartva az arányosság elvét.

- (22) Bár az engedélyezési követelmények egyedi szabályokat határoznak meg arra vonatkozóan, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedély megszerzéséhez az információs és kommunikációs technológiák (IKT) terén milyen biztonsági ellenőrzésre és kockázatcsökkentő elemekre van szükség, ezeket a követelményeket össze kell hangolni az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁶ szerinti követelményekkel.
- (23) A fizetéskezdemenyezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók e szolgáltatások nyújtásakor nem birtokolják az ügyfelek pénzét. Ennek megfelelően aránytalan lenne e piaci szereplők számára szavatolótőke-követelményeket előírni. Mindazonáltal fontos biztosítani, hogy a fizetéskezdemenyezési szolgáltatók és a számlainformációs szolgáltatók teljesíteni tudják a tevékenységeikkel kapcsolatos kötelezettségeiket. A fizetéskezdemenyezési vagy a számlainformációs szolgáltatásokkal kapcsolatos kockázatok megfelelő fedezése érdekében helyénvaló előírni, hogy az ilyen szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények rendelkezzenek szakmai felelősségbiztosítással vagy ahhoz hasonló garanciával, és tovább kell pontosítani, hogy milyen kockázatokat kell fedezni, tekintettel a(z) XXX [PSR] rendeletnek a felelősségre vonatkozó rendelkezéseire. Tekintettel arra, hogy a számlainformációs és a fizetéskezdemenyezési szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók számára nehézségeket okozhat a tevékenységükkel kapcsolatos kockázatokra kiterjedő szakmai felelősségbiztosítás megkötése, indokolt, hogy ezen intézmények a szakmai felelősségbiztosítás alternatívájaként – kizárólag az engedélyezési vagy a nyilvántartásba vételi szakaszban – 50 000 EUR indulótőkét tartsanak. Az engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi szakaszban a számlainformációs és a fizetéskezdemenyezési szolgáltatók rugalmas kezelése nem érintheti az említett szolgáltatók azon kötelezettségét, hogy az engedélyük megszerzését vagy a nyilvántartásba vételüket követően indokolatlan késedelem nélkül szakmai felelősségbiztosítást kössenek.
- (24) Az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ értelmében vett pénzforgalmi intézmény minősített részesedésének megszerzésével kapcsolatos kockázatok kezelése érdekében helyénvaló előírni, hogy a részesedésszerzésről értesíteni kell az érintett illetékes hatóságot.
- (25) A pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységeikből eredő kockázatok kezelése érdekében elegendő indulótökével és szavatolótökével kell rendelkezniük. Figyelembe véve azt a lehetőséget, hogy a pénzforgalmi intézmények az ezen irányelv hatálya alá

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról, valamint az 1060/2009/EK, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 909/2014/EU és az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

tartozó tevékenységek széles körét folytathatják, helyénvaló az egyes szolgáltatásokhoz kapcsolódó indulótőke szintjét e szolgáltatások jellegéhez és kockázataihoz igazítani.

- (26) Figyelembe véve, hogy a pénzforgalmi intézményekre vonatkozó eredeti követelmények kiigazítására a 2007/64/EK irányelv elfogadása óta nem került sor, indokolt ezeket a követelményeket az inflációhoz igazítani. Figyelembe véve azonban, hogy a kizárólag fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre alkalmazandó tőkekövetelményeket csak az (EU) 2015/2366 irányelv hatálybalépése óta alkalmazzák, és azok elégtelenségére vonatkozóan nem találtak bizonyítékot, ezeket a követelményeket nem kell módosítani.
- (27) A lakossági pénzforgalmi ágazatban alkalmazott sokféle üzleti modell indokoltá teszi, hogy a szavatolótőke kiszámítására különböző módszereket lehessen alkalmazni, de a szavatolótőke nem csökkenhet a vonatkozó indulótőke szintje alá.
- (28) Ebben az irányelvben az (EU) 2015/2366 irányelv szerintivel azonos megközelítési mód érvényesül, amely lehetővé tette, hogy a kombinált szavatolótőke-követelmények kiszámításához – bizonyos fokú felügyeleti mérlegelési jogkör alkalmazása mellett – több módszert lehessen alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy ugyanazokat a kockázatokat valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos módon kezelje. A legtöbb üzleti modell esetében a szavatolótőke kiszámítására a legmegfelelőbb és a leginkább alkalmazott módszer a pénzforgalmi intézmény előző évi fizetési volumenén alapul. Emiatt, valamint a következetesség javítása és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok e módszer alkalmazását tegyék kötelezővé. Az illetékes nemzeti hatóságok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy eltérjenek ettől az elvtől, és a kis volumenű, de nagy értékű ügyleteket eredményező üzleti modellek esetében más módszerek alkalmazását írják elő a pénzforgalmi intézmények számára. Az ilyen üzleti modellek tekintetében a jogbiztonság és a maximális egyértelműség biztosítása érdekében indokolt szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával megbízni az EBH-t.
- (29) A pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre vonatkozó prudenciális követelmények összehangolásának célkitűzése ellenére indokolt figyelembe venni az elektronikuspénz-kibocsátás és az elektronikus pénzzel kapcsolatos üzleti tevékenység sajátosságait, valamint helyénvaló biztosítani, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó és elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények megfelelőbb módszert alkalmazzanak a szavatolótőke-követelményeik kiszámításához.
- (30) Ha ugyanaz a pénzforgalmi intézmény teljesíti a fizetési műveletet mind a fizető fél, mind pedig a kedvezményezett tekintetében, és az intézmény a fizető fél számára hitelkeretet biztosít, helyénvaló a pénzeszközöket a kedvezményezett javára biztosítani, miután azok a kedvezményezettnek a pénzforgalmi intézménnyel szembeni követelését képviselik.
- (31) Tekintettel arra, hogy a pénzforgalmi intézmények számára nehézségeket jelent a hitelintézeteknél történő fizetésiszámla-nyitás és -vezetés, rendelkezni kell az ügyfélpénzek védelmét szolgáló további lehetőségről, nevezetesen arról, hogy ügyfélpénzeket központi bankokban tarthassák. A központi bankoknak azonban nem sérülhet az a joga, hogy ezt a lehetőséget a rájuk vonatkozó sarkalatos törvények

alapján ne biztosítsák. Tekintettel az ügyfélpénzek védelmének szükségességére, és arra, hogy ezeket a pénzeszközöket nem szabad a pénzforgalmi vagy az elektronikuspénz-szolgáltatásoktól eltérő célokra felhasználni, helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő pénzeszközeit el kell különíteni a pénzforgalmi intézmény szavatolótökjétől. A pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények és az elektronikuspénz-kibocsátó, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében indokolt a lehető legnagyobb mértékben összehangolni a szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek pénzeszközeinek védelmére alkalmazandó rendszereket úgy, hogy megőrizzük az elektronikus pénz sajátosságait. A koncentrációs kockázat olyan jelentős kockázat, amellyel a pénzforgalmi intézményeknek szembe kell nézniük, különösen akkor, ha a pénzeszközöket egyetlen hitelintézetben tartják. Ezért fontos annak biztosítása, hogy a pénzforgalmi intézmények a lehető legnagyobb mértékben elkerüljék a koncentrációs kockázatot. Ennek érdekében arra kell utasítani az EBH-t, hogy az ügyfélpénzek védelme érdekében dolgozzon ki a kockázatkerülésre vonatkozó szabályozástechnikai standardokat.

- (32) A pénzforgalmi intézmények számára lehetővé kell tenni, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeken túl más tevékenységeket is folytassanak, beleértve az operatív és szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtását, valamint a fizetési rendszerek működtetését vagy az alkalmazandó uniós jog és nemzeti jog által szabályozott egyéb üzleti tevékenységeket.
- (33) Tekintettel a betétgyűjtési tevékenység kockázatosabb jellegére, helyénvaló megtiltani a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy ügyfélbetéteket gyűjtsenek, és kötelezni kell őket arra, hogy az ügyfelektől kapott pénzeszközöket kizárólag pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használják fel. Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközök nem minősülhetnek a 2013/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁸ 9. cikke értelmében nyilvánosságtól gyűjtött betétnek vagy más visszafizetendő pénzeszköznek.
- (34) Annak érdekében, hogy korlátozzák annak kockázatát, hogy a fizetési számlákat a fizetési műveletek teljesítésétől eltérő célokra használják, helyénvaló előírni, hogy egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatás vagy elektronikuspénz-szolgáltatás nyújtásakor a pénzforgalmi intézményeknek mindig olyan fizetési számlákat kell vezetniük, amelyeket kizárólag fizetési műveletek lebonyolítására használnak.
- (35) A pénzforgalmi intézmények számára lehetővé kell tenni a hitelnyújtást, de ezt a tevékenységet szigorú feltételekhez kell kötni. Ezért helyénvaló szabályozni a pénzforgalmi intézmények által hitelkeretek és hitelkártya-kibocsátás formájában történő hitelnyújtást, amennyiben ez a szolgáltatás megkönnyíti a pénzforgalmi szolgáltatásokat, és amennyiben a hitelt 12 hónapot meg nem haladó időtartamra nyújtják, beleértve a rulírozó hitelek nyújtását is. Indokolt lehetővé tenni, hogy a

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

pénzforgalmi intézmények a határokon átnyúló tevékenységeik tekintetében rövid lejáratú hitelt nyújtsanak, azzal a feltétellel, hogy azt főként a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjéből, valamint a tőkepiacokról származó egyéb pénzeszközökből refinanszírozzák, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatások lebonyolításához az ügyfelek nevében tartott pénzeszközökből. Ez a lehetőség azonban nem érinti a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet³⁹, sem a fogyasztói hitelezés feltételei tekintetében releváns egyéb uniós jogot vagy nemzeti intézkedéseket. A „Vásárolj most, fizess később” szolgáltatások – mivel alapvetően kölcsönjellegűek – nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatásnak. Ezek a szolgáltatások a fogyasztói hitelekről szóló, a 2008/48/EK irányelvet felváltó új irányelv hatálya alá tartoznak.

- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelvben megállapított kötelezettségeknek való megfelelés bizonyítékait észszerű ideig megfelelően megőrizzék, indokolt előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények minden megfelelő nyilvántartást legalább öt évig őrizzenek meg. A személyes adatok nem tárolhatók az említett cél eléréséhez szükségesnél hosszabb ideig, és amennyiben az engedélyt visszavonták, az adatokat nem szabad a visszavonást követő öt évnél tovább megőrizni.
- (37) Annak biztosítása érdekében, hogy egy vállalkozás engedély nélkül ne nyújthasson pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat, helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtani szándékozó valamennyi vállalkozás engedélyért folyamodjon, kivéve, ha ez az irányelv engedély helyett nyilvántartásba vételt ír elő. Továbbá a pénzügyi rendszer és a fizetési rendszerek stabilitásának és integritásának biztosítása, valamint a fogyasztók védelme érdekében az ilyen vállalkozásoknak valamely tagállamban kell letelepedniük és hatékony felügyelet alá kell tartozniuk. E követelménynek ki kell terjednie az elektronikuspénz-kibocsátó pénzforgalmi intézményekre is, tekintettel arra, hogy az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények elektronikuspénz-tokenek kibocsátására vonatkozó lehetőségéhez jelentős új prudenciális kockázatok kapcsolódnak. Az elektronikuspénz-kibocsátók számára elő kell írni, hogy – a hatékony felügyeletük lehetővé tétele és az (EU) 2023/1114 rendelettel való összhang megteremtése érdekében – az Unión belül alapítsanak egy jogi személyiséggel rendelkező társaságot. Az elektronikuspénz-tokenek a kriptoeszközök olyan formái, amelyek nagyságrendje jelentősen növekedhet, és kockázatot jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra, a monetáris szuverenitásra és a monetáris politikára nézve.
- (38) A letelepedés jogával való visszaélések elkerülése, valamint az olyan esetek elkerülése érdekében, amikor egy pénzforgalmi intézmény úgy telepedik le valamely tagállamban, hogy ott nem tervez tevékenységet végezni, helyénvaló előírni, hogy egy tagállamban engedélyt kérő pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységének legalább egy részét az adott tagállamban végezze. Az (EU) 2015/2366 irányelv már előírta, hogy az intézményeknek a tevékenységük egy részét a székhely szerinti országban kell végezniük, de ezen előírás nagyon eltérő értelmezése miatt egyes székhely szerinti országok az üzleti tevékenység nagy részének az adott országban való folytatását követelik meg. A pénzforgalmi intézmény határokon

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

átnyúló szolgáltatásnyújtási szabadságának hatékony érvényesülése érdekében az intézmény üzleti tevékenysége „részének” a többségi tevékenységnél kisebbnek kell lennie.

- (39) A pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatásoktól vagy elektronikuspénz-szolgáltatásoktól eltérő tevékenységeket is folytathatnak. A pénzforgalmi intézmény megfelelő felügyeletének biztosítása érdekében helyénvaló lehetővé tenni az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy szükség esetén a pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására egy külön szervezet létrehozását írják elő. Az illetékes hatóságnak az ilyen döntés során figyelembe kell vennie azt a lehetséges negatív hatást, amelyet az egyéb üzleti tevékenységeket érintő valamely esemény a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitására gyakorolhat, vagy egy olyan helyzetből eredő lehetséges negatív hatást, amikor a pénzforgalmi intézmény nem tud külön-külön beszámolót készíteni a pénzforgalmi és elektronikuspénz-tevékenységeivel, valamint az egyéb tevékenységeivel kapcsolatos szavatolótólkéről.
- (40) A pénzforgalmi intézmények megfelelő folyamatos felügyeletének, valamint a pontos és naprakész információk rendelkezésre állásának biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények tájékoztassák az illetékes nemzeti hatóságokat a tevékenységükben bekövetkezett minden olyan változásról, amely befolyásolja az engedélyezéssel kapcsolatban szolgáltatott információk pontosságát, beleértve azon további pénzforgalmi közvetítőkre vagy szervezetekre vonatkozó információkat is, amelyekhez a tevékenységeket kiszervezik. Kétség esetén az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy a kapott információ helyes-e.
- (41) A pénzforgalmi intézmények Unió-szerte egységes engedélyezési rendszerének biztosítása érdekében helyénvaló olyan harmonizált feltételeket meghatározni, amelyek fennállása esetén az illetékes nemzeti hatóságok visszavonhatják a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt.
- (42) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett vagy e hatóságoknál nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények – ideértve pénzforgalmi közvetítőiket, forgalmazóikat és fióktelepeiket is – működése átláthatóságának garantálása céljából, valamint az Unión belül a magas szintű fogyasztóvédelem szavatolása érdekében szükséges biztosítani, hogy a nyilvánosság könnyen hozzáférjen a pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások és az általuk kínált márkák jegyzékéhez, amelyet nyilvános tagállami nyilvántartás keretében kell elérhetővé tenni.
- (43) Annak biztosítása érdekében, hogy az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézményekre, illetve a nemzeti jog alapján pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására jogosult szervezetekre vonatkozó információk az Unió egész területén egy központi nyilvántartásban rendelkezésre álljanak, az EBH-nak kell ilyen nyilvántartást vezetnie, amelyben közzé kell tennie a pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező vagy nyilvántartásba vett vállalkozások nevét. Amennyiben ez személyes adatok kezelésével jár, a pénzforgalmi közvetítőként vagy forgalmazóként eljáró természetes személyekre vonatkozó információk uniós szintű közzététele – annak garantálása érdekében, hogy a belső piacon csak hivatalos megbízottak és forgalmazók működjenek – szükséges, és a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának megfelelő működését szolgálja. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az

általuk az érintett vállalkozásokra, többek között azok pénzforgalmi közvetítőire, forgalmazóira és fióktelepeire vonatkozóan szolgáltatott adatok pontosak és naprakészek legyenek, és azokat indokolatlan késedelem nélkül és lehetőség szerint automatizált módon továbbítsák az EBH-nak. Az EBH-nak ezért az ilyen információk továbbítására vonatkozó módszerek és szabályok meghatározása céljából szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia. E szabályozástechnikai standardtervezeteknek biztosítaniuk kell az információk nagy fokú részletességét és következetességét. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2019/411 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁴⁰ alkalmazása során szerzett tapasztalatokat. Az átláthatóság növelése érdekében helyénvaló, hogy a továbbított információk tartalmazzák az összes nyújtott pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatás márkáját. A személyes adatokat a hatályos adatvédelmi szabályoknak megfelelően kell közzétenni. Személyes adatok közzététele esetén megfelelő adatvédelmi biztosítékok bevezetésével kell megakadályozni az információk további, nem szándékos online terjesztését.

- (44) A fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat és számlainformációs szolgáltatásokat nyújtó szervezetek szolgáltatásainak átláthatóbbá és ismertebbé tétele érdekében helyénvaló, hogy az EBH géppel olvasható jegyzéket vezessen az ilyen vállalkozások és az általuk nyújtott szolgáltatások alapvető adatairól. Az e jegyzékben szereplő információknak lehetővé kell tenniük a fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat és számlainformációs szolgáltatásokat nyújtó szervezetek egyértelmű azonosítását.
- (45) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézményeknek – a szolgáltatásaik hatókörének kiterjesztése érdekében – a nevükben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó szervezeteket kell igénybe venniük, beleértve a pénzforgalmi közvetítőket, illetve elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a forgalmazókat. A pénzforgalmi intézmények fióktelepek létrehozásával is gyakorolhatják a székhely szerinti tagállamtól eltérő fogadó tagállamban való letelepedési jogukat. Ilyen esetekben helyénvaló, hogy a pénzforgalmi intézmény közölje az illetékes nemzeti hatósággal a pénzforgalmi közvetítőkkal, forgalmazókkal és fióktelepekkel kapcsolatos valamennyi lényeges információt, és indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes nemzeti hatóságokat a változásokról. A végfelhasználókkal szembeni átláthatóság biztosítása érdekében helyénvaló továbbá, hogy az említett tényről a pénzforgalmi intézmény nevében eljáró pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő ügyfeleket.
- (46) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézményeknek az üzleti tevékenységük folytatása során ki kell szervezniük tevékenységük egy részének operatív funkcióit. Annak biztosítása érdekében, hogy a kiszervezés ellenére a pénzforgalmi intézmény továbbra is meg tudjon felelni az engedélyében foglalt vagy az ezen irányelv szerinti egyéb alkalmazandó követelményeknek, indokolt előírni, hogy a pénzforgalmi intézmény indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa az illetékes nemzeti hatóságokat arról, hogy operatív funkciókat kíván kiszervezni, valamint bármely, a kiszervezés tekintetében igénybe vett szervezetek körére vonatkozó változásról.

⁴⁰ A Bizottság (EU) 2019/411 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. november 29.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó elektronikus központi nyilvántartás kialakítására, működtetésére és naprakészen tartására, valamint az abban foglalt információkhoz való hozzáférésre vonatkozó technikai követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 73., 2019.3.15., 84. o.).

- (47) Az operatív funkciók kiszervezésével járó kockázatok megfelelő csökkentése érdekében helyénvaló előírni, hogy a pénzforgalmi intézmények tegyenek észszerű lépéseket annak biztosítására, hogy az ilyen kiszervezés ne sértse ezen irányelv követelményeit. A pénzforgalmi intézményeknek továbbra is teljes felelősséggel kell tartozniuk alkalmazottaik, pénzforgalmi közvetítőik, forgalmazóik vagy a kiszervezéssel érintett szervezeteik cselekedeteiért.
- (48) Az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti jogi rendelkezések hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak ki kell jelölniük a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságokat. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik megfelelő ellátásához szükséges hatáskörökkel és erőforrásokkal, beleértve a személyzetet is.
- (49) Az illetékes hatóságok számára – annak érdekében, hogy megfelelően felügyelhessék a pénzforgalmi intézményeket – helyénvaló vizsgálati és felügyeleti hatásköröket biztosítani, valamint lehetővé tenni, hogy a feladataik ellátása során közigazgatási szankciókat szabhassanak ki és adminisztratív intézkedéseket tehessenek. Ugyanezen okból helyénvaló felhatalmazni az illetékes hatóságokat arra, hogy információkat kérjenek, helyszíni ellenőrzéseket végezzenek, valamint ajánlásokat, iránymutatásokat és kötelező erejű közigazgatási határozatokat adjanak ki. A tagállamoknak nemzeti rendelkezéseket kell megállapítaniuk a pénzforgalmi intézmények engedélyének felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozóan. A tagállamoknak fel kell hatalmazniuk illetékes hatóságaikat arra, hogy olyan közigazgatási szankciókat szabjanak ki és olyan adminisztratív intézkedéseket tegyenek, amelyek kifejezetten a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység felügyeletével vagy folytatásával kapcsolatos rendelkezések megsértésének megszüntetésére irányulnak.
- (50) Tekintettel a pénzforgalmi ágazat lehetséges üzleti modelljeinek széles körére, helyénvaló bizonyos fokú felügyeleti mérlegelési jogkört biztosítani annak érdekében, hogy ugyanazokat a kockázatokat azonos módon kezeljék.
- (51) Annak felügyelete során, hogy a pénzforgalmi intézmények teljesítik-e kötelezettségeiket, az illetékes hatóságoknak a felügyeleti hatáskörüket az alapvető jogok, többek között a magánélethez való jog tiszteletben tartásával kell gyakorolniuk. A független hatóság (a nemzeti adatvédelmi hatóság) általi ellenőrzés sérelme nélkül, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a tagállamoknak – adott esetben például az érintett tagállam igazságügyi hatósága által adott előzetes engedély révén – megfelelő és hatékony biztosítékokat kell bevezetniük arra az esetre, ha fennáll annak kockázata, hogy a fenti hatáskörök gyakorlása az említett jogok súlyos csorbulását okozó visszaélésekhez vagy önkényességhez vezet.
- (52) Az egyéni és üzleti jogok védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknál dolgozik vagy dolgozott, szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozzon.
- (53) Előfordulhat, hogy a pénzforgalmi intézmények határokon átnyúló tevékenységet folytatnak, ami releváns lehet a különböző illetékes hatóságok, valamint az EBH, az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok, mint monetáris és felügyeleti hatóságok számára. Ezért helyénvaló rendelkezni az említett hatóságok közötti hatékony együttműködésről és információcseréről. Az információmegosztási

megállapodásoknak teljes mértékben meg kell felelniük az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴¹ és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴² meghatározott adatvédelmi szabályoknak.

- (54) Amennyiben nézeteltérések merülnek fel az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel összefüggésben, ezen illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy segítséget kérjenek az EBH-tól, amelynek indokolatlan késedelem nélkül határozatot kell hoznia. Az EBH-nak képesnek kell lennie arra is, hogy saját kezdeményezésére segítse az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.
- (55) A letelepedés jogát vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézménynek meg kell adnia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az üzleti tevékenységével kapcsolatos minden lényeges információt, és értesítenie kell az említett illetékes hatóságot arról, hogy mely tagállam(ok)ban kíván működni, igénybe kíván-e venni fióktelepeket, pénzforgalmi közvetítőket vagy forgalmazókat, és szándékában áll-e kiszervezést alkalmazni.
- (56) Az illetékes hatóságok közötti együttműködés és a pénzforgalmi intézmények hatékony felügyeletének megkönnyítése érdekében a letelepedés jogának vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlásával összefüggésben helyénvaló, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai információkat közöljenek a fogadó tagállammal. Az úgynevezett „háromszögűtlevel” eseteiben, amikor egy „A” országban engedélyezett pénzforgalmi intézmény egy „B” országban található közvetítőt, például pénzforgalmi közvetítőt, forgalmazót vagy fióktelepet vesz igénybe pénzforgalmi szolgáltatásoknak egy másik „C” országban történő nyújtásához, a fogadó tagállamot kell azon tagállamnak tekinteni, ahol a szolgáltatásokat a végfelhasználóknak kínálják. Figyelembe véve az illetékes hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködés kihívásait, helyénvaló, hogy az EBH az (EU) 2017/2055 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁴³ alkalmazása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki az együttműködésről és az információcseréről.
- (57) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a területükön működő azon pénzforgalmi intézmények számára, amelyeknek a központi ügyintézési helye egy másik tagállamban található, hogy tájékoztatási és statisztikai célból rendszeresen tegyenek jelentést a tagállam területén folytatott tevékenységeikről. Amennyiben ezek a pénzforgalmi intézmények a letelepedési jog alapján működnek, a fogadó tagállam(ok) illetékes hatóságai számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁴³ A Bizottság (EU) 2017/2055 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. június 23.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának a pénzforgalmi intézmények általi gyakorlásával kapcsolatban az illetékes hatóságok között folytatott együttműködésre és információcserére vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 294., 2017.11.11., 1. o.).

említett információkat a(z) XXX [PSR] rendeletnek való megfelelés nyomon követésére is fel lehessen használni. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a fogadó tagállam(ok)ban a pénzforgalmi intézmény nem rendelkezik telephellyel, hanem a szabad szolgáltatásnyújtás alapján nyújt ott szolgáltatásokat. A pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek hálózata illetékes hatóságok általi felügyeletének megkönnyítése érdekében helyénvaló, hogy azok a tagállamok, amelyekben a pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek működnek, megkövetelhesék a pénzforgalmi szolgáltató anyavállalatától, hogy az adott tagállam területén központi kapcsolattartó pontot jelöljön ki. Az EBH-nak szabályozástechnikai standardokat kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt központi kapcsolattartó pont kijelölése, és mi legyen annak feladata. Ennek során az EBH-nak figyelembe kell vennie az (EU) 2021/1722⁴⁴ és az (EU) 2020/1423⁴⁵ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet alkalmazása során szerzett tapasztalatokat. A központi kapcsolattartó pont kijelölésére vonatkozó követelménynek arányosnak kell lennie az elérni kívánt céllal, azaz a megfelelő kommunikációval, valamint a(z) XXX [PSR] rendelet vonatkozó előírásainak való megfelelésre vonatkozó, a fogadó tagállamban teljesítendő információszolgáltatással.

- (58) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély – például nagymértékű csalás – fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai számára lehetővé kell tenni, hogy a fogadó tagállam és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan óvintézkedéseket hozzanak, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket. Az óvintézkedéseknek megfelelőnek, a célhoz képest arányosnak, megkülönböztetésmentesnek és átmeneti jellegűnek kell lenniük. Minden intézkedést kellően meg kell indokolni. Az érintett pénzforgalmi intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságait és más érintett hatóságokat, ideértve a Bizottságot és az EBH-t, előre – illetve, ha ez a sürgős helyzet miatt nem lehetséges, akkor indokolatlan késedelem nélkül – tájékoztatni kell.
- (59) Fontos biztosítani, hogy minden pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó szervezet bizonyos minimális jogi és szabályozási követelmények hatálya alá kerüljön. Így elő kell írni valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy kilétének és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételét, beleértve azokét a szervezetekét – például kis méretű pénzforgalmi intézményekét – is, akik vagy amelyek nem tudják teljesíteni a pénzforgalmi intézményként történő engedélyezés összes feltételét. Ez a megközelítés összhangban van a Pénzügyi Akció Munkacsoport 14. ajánlásában foglalt érveléssel, amely egy olyan mechanizmus bevezetését irányozza elő, amely alapján az említett

⁴⁴ A Bizottság (EU) 2021/1722 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. június 18.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a határokon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények és elektronikuspénz-kibocsátó intézmények felügyeletével összefüggésben a székhely szerinti és a fogadó tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés és információcsere keretét meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 343., 2021.9.28., 1. o.).

⁴⁵ A Bizottság (EU) 2020/1423 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 14.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó központi kapcsolattartó pontok kijelölési kritériumait, illetve a központi kapcsolattartó pontok feladatait meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 328., 2020.10.9., 1. o.).

ajánlásban meghatározott összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők. E megfontolásból a tagállamoknak azokat a szervezeteket is fel kell venniük a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, amelyek mentesülnek az engedélyezésre vonatkozó feltételek egy része vagy teljes köre alól. Mindemellett alapvető fontosságú az engedélyezés alóli mentesítési lehetőséget a fizetési műveletek értékéhez kapcsolódó szigorú követelményekhez kötni. Az engedélyezés alóli mentességet élvező szervezetek nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer résztvevőjeként, közvetetten sem gyakorolhatják.

- (60) A kis méretű pénzforgalmi intézmények esetleges mentességeivel kapcsolatos átláthatóság biztosítása érdekében helyénvaló előírni, hogy a tagállamok e döntéseiket közöljék a Bizottsággal.
- (61) A számlainformációs szolgáltatók számára – tekintettel a tevékenységük sajátos jellegére és a számlainformációkkal kapcsolatos szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó kockázatokra – olyan külön prudenciális rendszer előírása indokolt, amelyben nincs szükség teljes körű engedélyezési rendszerre, hanem egy egyszerűsített nyilvántartásba vételi kötelezettség mellett olyan dokumentumokat és információkat kell benyújtani, amelyek segítik az illetékes hatóságot a felügyeleti tevékenység elvégzésében. A számlainformációs szolgáltatók, kihasználva az európai „útlevél” adta lehetőséget, szolgáltatásaikat határokon átnyúló alapon nyújthatják.
- (62) A készpénzhez való hozzáférés további javítása érdekében – ami a Bizottság egyik prioritása – a kiskereskedők számára lehetővé kell tenni, hogy a fizikai üzletükben készpénzellátási szolgáltatásokat kínáljanak – még a nem vásárló ügyfelek számára is – és ehhez ne legyen szükség arra, hogy pénzforgalmi szolgáltatói engedélyt kérjenek, nyilvántartásba vetessék magukat vagy valamely pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőjeként járjanak el. Az ilyen készpénzellátási szolgáltatások esetében azonban kötelezővé kell tenni az ügyfélnek esetlegesen felszámított díjak közzétételét. Ezeket a szolgáltatásokat a kiskereskedőknek önkéntes alapon kell nyújtaniuk attól függően, hogy mennyi készpénz áll a rendelkezésükre. A fizetési számlákat nem kezelő ATM-üzemeltetők és a vásárlás nélkül készpénzfelvételt kínáló kiskereskedők közötti tisztességtelen verseny megelőzése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az üzletek ne fogyjanak ki gyorsan a készpénzből, ügyletenként 50 EUR felső határt indokolt megállapítani.
- (63) A 2007/64/EK és az (EU) 2015/2366 irányelv feltételesen kizárt a hatálya alól bizonyos ATM-üzemeltetők által kínált pénzforgalmi szolgáltatásokat. Ez a kivétel számos tagállamban a banki ATM-eket kiegészítő ATM-szolgáltatások növekedését eredményezte, különösen a gyéren lakott területeken. Ez a kizárás azonban nehezen alkalmazhatónak bizonyult, mert nem volt egyértelmű, hogy mely jogalanyok tartoznak a hatálya alá. A probléma megoldása érdekében helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a korábban kizárt ATM-üzemeltetők azok, amelyek nem kezelnek fizetési számlákat. Helyénvaló, hogy az ilyen ATM-üzemeltetők – figyelembe véve a tevékenységükkel járó korlátozott kockázatokat – a jogszabály hatálya alóli teljes kizárás helyett az említett kockázatokhoz igazított olyan külön prudenciális rendszer hatálya alá tartozzanak, amely csak regisztrációt tesz szükségessé.
- (64) Azok a szolgáltatók, amelyek élni kívántak az (EU) 2015/2366 irányelv hatálya alóli kivétellel, gyakran nem konzultáltak a hatóságokkal arról, hogy az általuk végzett

tevékenységek az irányelv hatálya alá tartoznak vagy kivételt képeznek alóla, hanem saját értékelésük alapján döntöttek a kérdésben. Ennek eredményeként bizonyos kivételeket az egyes tagállamok eltérő módon alkalmaztak. Úgy tűnik továbbá, hogy egyes kivételek hozzájárultak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók úgy alakítsák át üzleti modelljüket, hogy az általuk kínált pénzforgalmi tevékenységek az említett irányelv hatályán kívülre kerüljenek. Ez megnövelheti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kockázatait, és eltérő belső piaci feltételeket jelenthet a pénzforgalmi szolgáltatók számára. Annak biztosítása érdekében, hogy a szabályok értelmezése a belső piac egészében egységes legyen, a szolgáltatók számára elő kell írni az illetékes hatóságok értesítését a releváns tevékenységekről, hogy e hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülését. Ezen belül értesítési eljárást kell bevezetni mindazon kivételek esetében, amelyek egy határérték betartásán alapulnak, így biztosítandó a meghatározott követelményeknek való megfelelést. Emellett fontos belefoglalni az irányelvbe azt a követelményt, hogy a potenciális pénzforgalmi szolgáltatóknak – amennyiben a fizetési műveletek értéke meghalad egy meghatározott határértéket – be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára a(z) XXX [PSR] rendeletben meghatározott kritériumok alapján zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységeiket. Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy az értesítésben közölt tevékenységek zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységnek tekinthetők-e, és az értékelés alapján kell megállapítaniuk, hogy e tevékenységek továbbra is az irányelv hatályán kívül maradhatnak-e.

- (65) A jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört az összegeknek az inflációt figyelembe vevő módosítása tekintetében a Bizottságra kell ruházni. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során gondoskodnia kell a megfelelő dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (66) Az alkalmazandó követelmények következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vegye az iránymutatások és szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával megbízott EBH szakértelmét és támogatását. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket. Ezek az egyedi feladatok teljes mértékben összhangban vannak az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁴⁶ meghatározott, az EBH szerepére és hatáskörére vonatkozó előírásokkal.
- (67) Mivel a pénzforgalmi szolgáltatások belső piacának további integrációját a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerain belül meglévő szabályok összehangolására van szükség, ami az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (68) Ez az irányelv nem tartalmazza a fizetési rendszerekre, fizetési modellekre vagy fizetési megállapodásokra vonatkozó engedélyezési követelményeket, figyelembe

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

véve, hogy el kell kerülni az eurorendszernek a lakossági fizetési rendszerek – többek között a rendszerszempontról jelentős fizetési rendszerek és más rendszerek – feletti felügyeleti keretrendszerével, valamint az eurorendszer új PISA-keretrendszerével és a nemzeti központi bankok általi felügyelettel való átfedéseket. Ezen irányelv hatálya nem terjed ki továbbá a technikai szolgáltatások nyújtására, beleértve az elektronikus pénztárcákkal kapcsolatos feldolgozási vagy üzemeltetési feladatokra. Figyelembe véve azonban a pénzforgalmi ágazatban zajló innováció ütemét és az új kockázatok esetleges megjelenését, ezekre a fejleményekre az irányelv jövőbeli felülvizsgálata során a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania, és értékelnie kell, hogy az irányelv hatályát ki kell-e terjeszteni új szolgáltatásokra és szervezetekre.

- (69) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon vállalkozások vonatkozásában, amelyek az (EU) 2015/2366 irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban, ezen irányelv hatálybalépése előtt kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.
- (70) A jogbiztonság érdekében átmeneti szabályokat kell alkotni a célból, hogy azok az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek tevékenységüket a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok alapján kezdték meg működésüket, meghatározott ideig tovább tudják folytatni tevékenységeiket az adott tagállamban. A 2009/110/EK irányelv 9. cikke szerinti mentességi szabályokat alkalmazó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára hosszabb időszakot kell engedélyezni.
- (71) A pénzforgalmi intézmények nem szerepelnek a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁷ 2. cikkének b) pontjában szereplő „intézmény” fogalommeghatározása alá tartozó szervezetek listáján. Következésképpen a pénzforgalmi intézmények ténylegesen nem vehetnek részt a tagállamok által az említett irányelv alapján kijelölt fizetési rendszerekben. Az egyes kulcsfontosságú fizetési rendszerekhez való hozzáférés hiánya akadályozhatja a pénzforgalmi intézményeket abban, hogy az ügyfeleknek hatékonyan és versenyképesen, teljes körű pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtsanak. Ezért indokolt, hogy a pénzforgalmi intézmények is az említett irányelv szerinti „intézmény” fogalommeghatározása alá tartozzanak, de csak a fizetési rendszerek tekintetében, az értékpapír-elszámolási rendszerek esetében azonban nem. A pénzforgalmi intézményeknek teljesíteniük kell a fizetési rendszerekben való részvételhez szükséges követelményeket és tiszteletben kell tartaniuk a fizetési rendszerekre vonatkozó szabályokat. A(z) XXX [PSR] rendelet meghatározza az új kérelmezők részvételének engedélyezése és a vonatkozó kockázatok értékelése tekintetében a fizetési rendszerek működtetőire vonatkozó követelményeket. Tekintettel annak fontosságára, hogy a lehető leghamarabb helyreállítsák a bankok és a banknak nem minősülő pénzüintézetek közötti egyenlő versenyfeltételeket, valamint tekintettel arra, hogy a jelenlegi helyzet milyen hatást gyakorol a fizetési piacokon folyó versenyre, a tagállamok számára a 98/26/EK irányelv említett új rendelkezésének átültetésére és alkalmazására az ezen irányelv egyéb rendelkezéseire vonatkozóan rövidebb határidőt kell biztosítani. Ezért helyénvaló előírni a tagállamok számára, hogy az említett új rendelkezést a nemzeti

⁴⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

jogukba az ezen irányelv egyéb rendelkezéseire alkalmazandó 18 hónap helyett az ezen irányelv hatálybalépésétől számított hat hónapon belül ültessék át.

- (72) A tagállamok általi hasonló értelmezés biztosítása érdekében a 98/26/EK irányelvbe vissza kell illeszteni azt a pontosítást, hogy a résztvevők központi szerződő félként, elszámoló ügynökként vagy elszámolóházként járhatnak el, vagy e feladatok egy részét vagy mindegyikét elláthatják. Azt a rendelkezést is vissza kell illeszteni, hogy amennyiben a rendszerkockázat indokolja, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy egy közvetett résztvevőt a rendszer résztvevőjének tekintsenek, és az ilyen közvetett résztvevőre a 98/26/EK irányelv rendelkezéseit alkalmazzák. Ezt azonban a jogbiztonság érdekében az említett irányelvben egyértelművé kell tenni, így biztosítva, hogy egy ilyen lépés ne korlátozza azon résztvevő felelősségét, amelyen keresztül a közvetett résztvevő átutalási megbízásokat továbbít a rendszerbe.
- (73) A fogyasztókat fel kell jogosítani arra, hogy az (EU) 2020/1828 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁴⁸ megfelelő képviseleti keresetek útján érvényesítsék az (EU) 20.../... európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁹ alapján az adatfelhasználókra vagy adattulajdonosokra rótt kötelezettségekkel kapcsolatos jogaikat. E célból ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy az (EU) 2020/1828 irányelv alkalmazandó azokra a képviseleti keresetekre, amelyeket az (EU) 20.../... rendelet rendelkezéseinek az adatfelhasználók vagy adattulajdonosok általi, a fogyasztók kollektív érdekeit sértő vagy potenciálisan sértő be nem tartása miatt indítottak. Az említett irányelv mellékletét ezért ennek megfelelően módosítani kell. A tagállamok feladata annak biztosítása, hogy ez a módosítás megjelenjen az (EU) 2020/1828 irányelvvel összhangban elfogadott átültető intézkedésekben.
- (74) A minőségi jogalkotás elveivel összhangban ezt az irányelvet – a kísérő hatásvizsgálatban foglaltaknak megfelelően – felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy hatékonyan és eredményesen eléri-e a célkitűzéseit. A felülvizsgálatot – annak érdekében, hogy megfelelő bizonyítékokon alapulhasson – a hatálybalépés után megfelelő idő elteltével kell elvégezni. Az öt év megfelelő időszaknak tekinthető. Bár a felülvizsgálat során az egész irányelvet vizsgálni kell, egyes témákra – nevezetesen a pénzforgalmi intézmények által kezelt pénzeszközök összetételére és védelmére – külön figyelmet kell fordítani, mert ezeket érinthetik a Bizottság által 2023. április 18-án javasolt szabályok⁵⁰, amelyek elfogadása esetén módosításra kerülne a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv. Ezen irányelv hatályát illetően azonban helyénvaló, hogy a felülvizsgálatra korábban, három évvel a hatálybalépését követően kerüljön sor, tekintettel arra, hogy az (EU) 2022/2554 rendelet nagy jelentőséget tulajdonít e kérdésnek. A hatály felülvizsgálatának mérlegelnie kell mind a rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatások körének esetleges kiterjesztését például a fizetési rendszerek és fizetési modellek keretében nyújtott

⁴⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1828 irányelve (2020. november 25.) a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviseleti keresetekről és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 409., 2020.12.4., 1. o.).

⁴⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 20.../... rendelete a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés keretéről, továbbá az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, az 1095/2010/EU és az (EU) 2022/2554 rendelet módosításáról.

⁵⁰ COM(2023) 228 final.

szolgáltatásokra, mind pedig azt, hogy a jelenleg kizárt egyes technikai szolgáltatásokat a rendelet hatálya alá kell-e vonni.

- (75) Mivel az (EU) 2015/2366 és a 2009/110/EK irányelvet számos ponton módosítani kell, indokolt az említett két irányelvet hatályon kívül helyezni és azokat ezzel az irányelvvel felváltani.
- (76) A személyes adatokat ezen irányelvvel összefüggésben az (EU) 2016/679 rendeletnek és az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően kell kezelni. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2018/1725 rendelet szerinti felügyeleti hatóságok felelősek a személyes adatok ezen irányelvvel összefüggésben végzett kezelésének felügyeletéért. Ezen irányelv átültetésekor a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti jogszabályok megfelelő adatvédelmi biztosítékokat tartalmazzanak a személyes adatok kezelésére vonatkozóan.
- (77) Az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki [2023. XX. XX]-án/-én nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:
- a) hozzáférés a pénzforgalmi intézmények által az Unión belül pénzforgalmi szolgáltatások és elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására irányuló tevékenységhez;
 - b) felügyeleti hatáskörök és eszközök a pénzforgalmi intézmények felügyeletére.
- (2) A tagállamok a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 4–23. pontjában említett intézmények részére mentességet adhatnak ezen irányelv egyes rendelkezései vagy az irányelv egészének alkalmazása alól.
- (3) eltérő rendelkezés hiányában az ezen irányelvben említett pénzforgalmi szolgáltatást pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásként kell értelmezni.
- (4) eltérő rendelkezés hiányában az ezen irányelvben említett pénzforgalmi szolgáltatót pénzforgalmi szolgáltatóként és elektronikuspénz-szolgáltatóként kell értelmezni.

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:
 - a) az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató bejegyzett székhelye található; vagy
 - b) ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik bejegyzett székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató központi ügyintézési helye található;
2. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe van, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
3. „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;
4. „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely a 13. cikk értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatásoknak vagy elektronikuspénzszolgáltatásoknak az Unió területén történő nyújtására;
5. „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében, vagy a kedvezményezett által vagy nevében adott fizetési megbízás alapján történő pénzeszköz-befizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett egymással szembeni mögöttes kötelezettségeitől;
6. „fizetési művelet teljesítése”: az a folyamat, amely a fizetési művelet kezdeményezésének befejezését követően kezdődik, és akkor ér véget, amikor a befizetett, felvett vagy átutalt pénzeszközök a kedvezményezett rendelkezésére állnak;
7. „fizetési rendszer”: pénzeszköz-átutalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására vagy kiegyenlítésére formális és szabványosított eljárásokat és közös szabályokat alkalmaz;
8. „fizetésrendszer-üzemeltető”: az a jogi személy, amely valamely fizetési rendszer üzemeltetéséért jogi értelemben felel;
9. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízást ad, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;;
10. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszköz szándékolt jogosultja;

11. „pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vagy elektronikuspénz-szolgáltatást vesz igénybe;
12. „pénzforgalmi szolgáltató”: a(z) XXX [PSR] rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett szervezet, valamint ezen irányelv 34., 36. és 38. cikkével összhangban mentességben részesülő természetes vagy jogi személy;
13. „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének nevére pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott olyan számla, amely egy vagy több fizetési művelet teljesítésére szolgál, és lehetővé teszi pénzeszközök küldését harmadik felek részére, valamint fogadását harmadik felektől;
14. „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;
15. „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési művelet kezdeményezését lehetővé tevő egyedi eszköz(ök) és/vagy eljárások;
16. „számlavezető pénzforgalmi szolgáltató”: a fizető fél számára fizetési számlát nyújtó és vezető pénzforgalmi szolgáltató;
17. „fizetéskezdeményezés”: olyan szolgáltatás, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett kérésére másik pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számla vonatkozásában fizetési megbízás adására szolgál;
18. „számlainformációs szolgáltatás”: olyan online szolgáltatás, amely során a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egy vagy több számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számláján lévő adatokat közvetlenül vagy technikai szolgáltatón keresztül összegyűjtik és összesítik;
19. „fizetéskezdeményezési szolgáltató”: fizetéskezdeményezési szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;
20. „számlainformációs szolgáltató”: számlainformációs szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;
21. „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az e rendelet hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
22. „készpénzáttulalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénzeszköz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzösszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére továbbításra kerüljön, vagy amelynél ennek a pénzeszköznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;

23. „pénzeszköz”: lakossági felhasználásra kibocsátott központi banki pénz, továbbá számlapénz és elektronikus pénz;
24. „technikai szolgáltató”: olyan szolgáltató, amelynek szolgáltatási tevékenysége, bár nem pénzforgalmi szolgáltatás, de a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának támogatásához szükséges anélkül, hogy az átutalandó pénzeszköz bármikor a technikai szolgáltató birtokába kerülne;
25. „érzékeny fizetési adatok”: olyan adatok, amelyek felhasználhatók csalás elkövetésére, beleértve a személyes hitelesítési adatokat is;
26. „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges módon nyitva tart;
27. „információs és technológiai (IKT) szolgáltatás”: az (EU) 2022/2554 rendelet 3. cikkének 21. pontjában meghatározott IKT-szolgáltatás;
28. „pénzforgalmi közvetítő”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
29. „fióktelep”: a központi ügyintézés helyétől eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban központi ügyintézési hellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített üzletviteli helyek összessége;
30. „csoport”: az egymással a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵¹ 22. cikkének (1),(2) vagy (7) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások, vagy a 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁵² 4., 5., 6., illetve 7. cikkében említett olyan vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, 113. cikke (6) bekezdésének első albekezdése, illetve (7) bekezdésének első albekezdése szerinti kapcsolatban állnak egymással;
31. „fizetési műveletek elfogadása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan fizetési műveletek fogadására és feldolgozására, amelynek eredménye pénzeszköz átutalása a kedvezményezett részére;
32. „készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződés keretében a fizető

⁵¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

⁵² A Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. január 7.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézményekre vonatkozó tőkekövetelményekre alkalmazandó szabályozási technikai standardok tekintetében való kiegészítéséről (HL L 74., 2014.3.14., 8. o.).

félnek készpénz-helyettesítő fizetőeszközt szolgáltat a fizető fél fizetési műveleteinek kezdeményezéséhez és feldolgozásához;

33. „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótőke, azzal, hogy az alapvető tőke legalább 75 %-ának az említett rendelet 50. cikkében említett elsődleges alapvető tőkéből kell állnia, és a járulékos tőke legfeljebb az alapvető tőke egyharmada lehet;
34. „elektronikus pénz”: a kibocsátóval szembeni követelés által megtestesített monetáris érték, amelyet elektronikusan tárolnak – ideértve a mágneses úton való tárolást – és pénzeszköz átadása ellenében bocsátanak ki fizetési műveletek teljesítése céljából, és amelyet a kibocsátón kívül más természetes vagy jogi személy is elfogad;
35. „átlagos kintlevő elektronikus pénz”: a megelőző hat naptári hónap során minden naptári nap végén forgalomban levő elektronikus pénzre vonatkozó pénzügyi kötelezettségek mindenkori teljes összegének átlaga, amelyet az egyes naptári hónapok első naptári napján számítanak ki és az adott naptári hónapra;
36. „forgalmazó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében elektronikus pénzt forgalmaz vagy visszavált;
37. „elektronikuspénz-szolgáltatás”: elektronikuspénz-kibocsátás, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetése és elektronikuspénz-egységek átutalása;
38. „ATM-üzemeltető”: bankjegykiadó automata olyan üzemeltetője, amely nem vezet fizetési számlát;
39. „elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmény”: olyan pénzforgalmi intézmény, amely elektronikuspénz-kibocsátási, elektronikuspénz-egységeket tároló fizetési számlák vezetésével és elektronikuspénz-egységek átutalásával kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt, függetlenül attól, hogy az I. mellékletben említett szolgáltatásokat is nyújtja-e.

II. CÍM

PÉNZFORGALMI INTÉZMÉNYEK

I. FEJEZET

Engedélyezés és felügyelet

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

3. cikk

Engedély iránti kérelmek

- (1) A tagállamok előírják a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában említett vállalkozásoktól eltérő, valamint az ezen irányelv 34., 36., 37. és 38. cikke szerinti mentességben részesülő természetes vagy jogi személyektől eltérő azon vállalkozások számára, amelyek bármely – az I. mellékletben említett – pénzforgalmi szolgáltatást, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat kívánnak nyújtani, hogy e szolgáltatások nyújtására a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól engedélyt kérjenek.
- (2) Az első albekezdésben említett engedély csak azon pénzforgalmi szolgáltatások esetében kötelező, amelyeket a kérelmező pénzforgalmi intézmények ténylegesen nyújtani kívánnak.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az engedélyt kérelmező, az (1) bekezdésben említett vállalkozások engedélykérelmet nyújtsanak be a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, és az engedélykérelemhez csatolják az alábbiakat:
 - a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtáját;
 - b) az első három gazdasági évre vonatkozó előzetes pénzügyi számításokat is tartalmazó üzleti terv, amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;
 - c) annak igazolása, hogy a kérelmező rendelkezik az 5. cikkben meghatározott induló tőkével;

- d) az I. melléklet (1)–(5) pontjában említett szolgáltatások, valamint elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására engedélyért folyamodó vállalkozások esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzeszközeinek védelme érdekében a 9. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;
- e) a kérelmező irányítási rendszerének és belső kontrollmechanizmusainak leírása, beleértve az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat, valamint a kérelmező IKT-szolgáltatások igénybevételére vonatkozó, az (EU) 2022/2554 rendelet 6. és 7. cikkében említett mechanizmusainak ismertetése, amely bizonyítja, hogy az említett irányítási intézkedések, belső kontrollmechanizmusok és az IKT-szolgáltatások igénybevételére vonatkozó intézkedések arányosak, megfelelőek, megbízhatóak és helyénvalóak;
- f) a biztonsági események és a biztonsággal kapcsolatos ügyfélpanaszok nyomon követésére, kezelésére és utókövetésére szolgáló eljárások leírása, ideértve az eseményjelentési mechanizmust is, amely figyelembe veszi a pénzforgalmi intézményeknek az (EU) 2022/2554 rendelet III. fejezetében megállapított értesítési kötelezettségeit;
- g) az érzékeny fizetési adatokhoz való hozzáférés iktatására, monitorozására, követésére és korlátozására szolgáló eljárás leírása;
- h) az üzletmenet-folytonossági intézkedések leírása, beleértve a kritikus műveletek egyértelmű azonosítását, az IKT üzletmenet-folytonossági tervek, valamint az IKT-reagálási és -helyreállítási tervek leírását, továbbá az ilyen IKT-üzletmenet-folytonossági és IKT-reagálási és -helyreállítási tervek megfelelőségének és hatékonyságának rendszeres tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló eljárás leírását, az (EU) 2022/2554 rendelet 11. cikkének (6) bekezdésében előírtak szerint;
- i. a teljesítményre, műveletekre és csalásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése során alkalmazott elvek és fogalom meghatározások leírása;
- j) a biztonsági elveket ismertető dokumentum, amely a következőket tartalmazza:
 - i. a kérelmező pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásainak részletes kockázatértékelése;
 - ii. a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőknek az azonosított kockázatokkal – többek között a csalással, valamint az érzékeny és személyes adatok jogellenes felhasználásával – szembeni megfelelő védelmét szolgáló biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedések leírása;
 - iii. azon kérelmező intézmények esetében, amelyek információmegosztási megállapodásokat kívánnak kötni más pénzforgalmi szolgáltatókkal a fizetési csalásokra vonatkozó, a(z) XXX rendelet [PSR] 83. cikkének (5) bekezdésében említett adatcsere céljából, a(z) XXX rendelet [PSR] 83. cikkének (5) bekezdésében említett és az (EU) 2016/679 rendelet 35. cikke szerinti adatvédelmi hatásvizsgálat következtetései, valamint

adott esetben az illetékes felügyeleti hatósággal az említett rendelet 36. cikke szerint folytatott előzetes konzultáció eredménye;

- k) a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵³ és az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁴ által előírt kötelezettségek hatálya alá eső kérelmező intézmények esetében a kérelmező által az említett irányelv és rendelet rendelkezéseinek való megfelelés biztosítása érdekében bevezetett belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása;
- l) a kérelmező szervezeti felépítésének leírása, beleértve adott esetben a következők leírását:
 - i. pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek tervezett igénybevétele;
 - ii. a kérelmező által az említett pénzforgalmi közvetítőknél, forgalmazóknál vagy fióktelepeken legalább évente elvégzendő nem helyszíni és helyszíni ellenőrzések;
 - iii. a kiszervezési megállapodások ismertetése;
 - iv. a kérelmező nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerben való részvétele;
- m) a kérelmezőben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kiléte, részesedésük nagysága és annak bizonyítéka, hogy alkalmasak a kérelmező körütekintő és megbízható irányításának szavatolására;
- n) a kérelmező pénzforgalmi intézmény igazgatóinak és az irányításukért felelős egyéb személyeknek a kiléte, valamint adott esetben:
 - i. a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős személyek kiléte;
 - ii. a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős személyek jó hírnevének bizonyítéka, továbbá bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a kérelmező székhelye szerinti tagállam által meghatározottak szerint a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkeznek;

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénztátalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).

- o) adott esetben a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵⁵ 2. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek kiléte;
- p) a kérelmező jogi státusza és az alapító okirat;
- q) a kérelmező bejegyzett székhelyének címe;
- r) azon uniós joghatóságok felsorolása, ahol a kérelmező pénzforgalmi intézményként való működés engedélyezése iránti kérelmet nyújt be vagy tervez benyújtani;
- s) csőd esetén alkalmazandó felszámolási terv, amely igazodik a kérelmező tervezett méretéhez és üzleti modelljéhez.

Az első albekezdés d), e), f) és l) pontja alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a kérelmező ismerteti az általa bevezetett auditrendszer és szervezeti intézkedéseket, amelyek a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi vagy az elektronikuspénz-szolgáltatások folyamatos és megbízható teljesítésének biztosítását szolgálják.

Az első albekezdés j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a kérelmező hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetében előírt magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a kérelmező vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez a kérelmező a tevékenységeit kiszervezi.

- (4) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának engedélyezése iránti kérelmet benyújtó vállalkozások az engedélyezés feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, és biztosítsák, hogy:
 - a) eleget tesznek a(z) XXX [PSR] rendelet 56., 57., 59., 76. és 78. cikkében meghatározott helytállási kötelezettségüknek;
 - b) fedeznek bármely önrészt, küszöbértéket, illetve a biztosítás vagy a hasonló garancia fedezeti körén kívüli összeget;
 - c) folyamatosan figyelemmel kísérik a biztosítás vagy hasonló garancia által fedezett kockázatokat.
- (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

⁵⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

- a) a pénzforgalmi intézmények engedélyezése iránti kérelemben az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátandó információk, beleértve a (3) bekezdés a), b), c), e), g)–k) és r) pontjában meghatározott követelményeket;
 - b) az ezen irányelv alapján pénzforgalmi intézményként történő engedélyezésre, illetve számlainformációs szolgáltatóként vagy ATM-üzemeltetőként történő nyilvántartásba vételre vonatkozó közös értékelési módszertan;
 - c) a (4) bekezdés első albekezdésében említett hasonló, a szakmai felelősségbiztosítással egyenértékű garancia;
 - d) a (4) bekezdésben említett szakmai felelősségbiztosítás vagy más hasonló garancia minimális összegének meghatározására vonatkozó kritériumok.
- (6) Az (5) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH figyelembe veszi a következőket:
- a) a vállalkozás kockázati profilját;
 - b) azt, hogy a vállalkozás nyújt-e más, az I. mellékletben említett pénzforgalmi szolgáltatást, illetve folytat-e egyéb üzleti tevékenységet;
 - c) a vállalkozás tevékenységének méretét;
 - d) a (4) bekezdésben említett hasonló garanciák konkrét jellemzőit és megvalósítási kritériumaikat.

Az EBH [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 1 év]-ig benyújtja a Bizottsághoz az (5) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

4. cikk

Részvényesi ellenőrzés

- (1) Ha egy természetes vagy jogi személy úgy dönt, hogy egy pénzforgalmi intézményben közvetlenül vagy közvetetten az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedést szerez, vagy befolyásoló részesedését tovább növeli, és ezzel a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai elérnék, illetve meghaladnák a 20, 30 vagy 50 %-ot, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény a leányvállalattá válna, akkor e szándékáról köteles előzetesen írásban tájékoztatni a pénzforgalmi intézmény illetékes hatóságát. Ugyanez vonatkozik arra a természetes vagy jogi személyre, aki, illetve amely úgy dönt, hogy közvetlenül vagy

közvetetten elidegeníti befolyásoló részesedését, vagy azt csökkenti oly módon, hogy a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai 20, 30, illetve 50 % alá csökkennének, vagy ezáltal a pénzforgalmi intézmény megszűnik a leányvállalata lenni.

- (2) A pénzforgalmi intézményben befolyásoló részesedést szerezni kívánó személynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot e részesedés nagyságáról, valamint a 2013/36/EU irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében említett vonatkozó szükséges információkról.
- (3) A tagállamok előírják, hogy amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűsíthetően a pénzforgalmi intézmény prudens és megbízható irányításának rovására érvényesül, az illetékes hatóságoknak ezt ellenezniük kell vagy egyéb szükséges intézkedést kell hozniuk az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ilyen intézkedés lehet többek között az érintett pénzforgalmi intézmény igazgatóival vagy az intézmény irányításáért felelős személyekkel szemben elrendelt eltiltás, szankció, illetve a pénzforgalmi intézmény részvényeseinek vagy tagjainak részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

Hasonló intézkedések alkalmazandók azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik vagy amelyek nem teljesítik a (2) bekezdésben megállapított előzetes tájékoztatási kötelezettségüket.

- (4) Ha az (1) bekezdésben említett befolyásszerzés az illetékes hatóságok ellenzése ellenére megtörténik, a tagállamok – függetlenül bármely más, meghozandó szankciótól – rendelkeznek a vonatkozó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztéséről, a leadott szavazatok semmissé nyilvánításáról vagy semmissé nyilvánításuk lehetővé tételéről.

5. cikk

Indulótőke

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan indulótőkével rendelkezzenek, amely az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett, egy vagy több elemből tevődik össze a következőképpen:

- a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 5. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 25 000 EUR;
- b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 6. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 50 000 EUR;
- c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–4. pontja szerinti bármelyik pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 150 000 EUR;

- d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, a tőkéje sohasem lehet kevesebb mint 400 000 EUR.

6. cikk

Szavatolótőke

- (1) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje ne csökkenjen az 5. cikkben említett indulótőke összege alá, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nem nyújtó pénzforgalmi intézmények esetében a 7. cikkkel összhangban kiszámított, az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények esetében pedig a 8. cikkkel összhangban kiszámított szavatolótőke összege alá, attól függően, hogy melyik a magasabb.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megakadályozzák a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználását abban az esetben, amikor a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ugyanez vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű, és a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.
- (3) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 7. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságaik dönthetnek úgy is, hogy nem alkalmazzák ezen irányelv 7., illetve 8. cikkét olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően az a hitelintézeti anyavállalat összevont alapú felügyeletébe bevontak.

7. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nem nyújtó pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének kiszámítása

- (1) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a csak az I. melléklet 6. pontjában említett fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat vagy csak az I. melléklet 7. pontjában említett számlainformációs szolgáltatásokat vagy mindkettőt nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények, és az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított szavatolótőkével.
- (2) Az illetékes hatóságok előírják a pénzforgalmi intézmények számára, hogy alapértelmezés szerint az alábbi b) pontban meghatározott B. módszert alkalmazzák. Az illetékes hatóságok azonban dönthetnek úgy, hogy a pénzforgalmi intézmények a sajátos üzleti modelljükre tekintettel, és különösen, ha csak kis számú, de egyenként nagy értékű ügyleteket hajtanak végre, inkább az A. vagy a C. módszert

alkalmazzák. Az A., B. és C. módszer alkalmazásában előző év alatt a számítás időpontját megelőző teljes 12 hónapos időszakot kell érteni.

a) A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének legalább az előző évi állandó általános költségek 10 %-ának kell lennie. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest lényeges változás következett be a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, akkor a szavatoló tőkéjének az üzleti tervben szereplő megfelelő állandó általános költségek összegének legalább 10 %-a kell, hogy legyen, feltéve, hogy az illetékes hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

b) B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább a következő elemeknek a (3) bekezdésben említett „k” léptéktényezővel szorzott összege, ahol a fizetési forgalom (a továbbiakban: FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

i. az FF 5 millió EUR-ig terjedő részének 4,0 %-a;

plusz

ii. az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő részének 2,5 %-a;

plusz

iii. az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő részének 1 %-a;

plusz

iv. az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő részének 0,5 %-a;

plusz

v. az FF 250 millió EUR-t meghaladó részének 0,25 %-a.

c) C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéje legalább az i. pontban említett irányadó mutatónak a ii. pontban említett szorzóval és a (3) bekezdésben említett „k” léptéktényezővel megszorított összege.

i. Az irányadó mutató a következők összege:

(1) kapott kamatok;

(2) fizetett kamatok;

(3) kapott jutalékok és díjbevételek; valamint

(4) egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjelével együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a szolgáltatások harmadik feleknek való kiszervezéséből adódó ráfordításokkal, ha azok olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni.

A C. módszer alapján kiszámított szavatolótóke nem csökkenhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80 %-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, becsült adatok is alkalmazhatók.

ii. A szorzó a következő:

- (1) az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10 %-a;
- (2) az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8 %-a;
- (3) az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6 %-a;
- (4) az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3 %-a;
- (5) az 50 millió EUR-t meghaladó rész 1,5 %-a.

(3) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” léptéktényező a következő:

- a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
- b) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–4. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.

(4) A tagállamok előírják a csak az I. melléklet 6. pontjában említett fizetéskezdemenyezési szolgáltatásokat vagy csak az I. melléklet 7. pontjában említett számlainformációs szolgáltatásokat vagy mindkettőt nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő pénzforgalmi intézmények, és a csak elektronikuspénzszolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményektől eltérő olyan pénzforgalmi intézmények számára, amelyek a 10. cikkben említett tevékenységekben is részt vesznek, hogy az I. melléklet 1–5. pontjában felsorolt szolgáltatások tekintetében tartott szavatolótkéjük ne minősüljön a 10. cikk (4) bekezdése d) pontjának alkalmazásában vagy az ezen irányelv által nem szabályozott egyéb szolgáltatások tekintetében tartott szavatolótkének.

(5) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatai, kockázati veszteség adatbázisa, valamint belső ellenőrzési mechanizmusainak

értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal magasabb, mint a (2) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg. Az illetékes hatóságok engedélyezhetik a pénzforgalmi intézmény számára, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb a (2) bekezdéssel összhangban alkalmazandó módszer alkalmazásából következő összegnél.

- (6) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban szabályozási standardtervezeteket dolgoz ki azon kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján megállapítható, hogy a pénzforgalmi intézmény az üzleti modellje alapján az e cikk (2) bekezdésében említettek szerint csak kis számú, de egyenként nagy értékű ügyletet hajt végre.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 1 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadjon.

8. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének kiszámítása

- (1) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységükre vonatkozóan a 7. cikkkel összhangban kiszámított szavatolótőkével.
- (2) Az 5. cikkben meghatározott indulótőke-követelményektől eltérve a tagállamok előírják a kizárólag elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy mindenkor rendelkezzenek az alábbi (3) bekezdésben meghatározott D. módszer szerint kiszámított szavatolótőkével.
- (3) D. módszer: Az elektronikuspénz-szolgáltatásokra vonatkozó szavatolótőke legalább az átlagosan kintlevő elektronikus pénz 2 %-a.
- (4) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények mindenkor legalább az (1) és (2) bekezdésben említett követelmények összegével megegyező szavatolótőkével rendelkezzenek.
- (5) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azok a pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó pénzforgalmi intézmények,

amelyek az I. mellékletben említett, az elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz nem kapcsolódó tevékenységeket vagy a 10. cikk (1) és (4) bekezdésében említett tevékenységek bármelyikét végzik, szavatolótoke-követelményüket az elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz feltételezhetően alkalmazott reprezentatív hányad alapján számítsák ki, feltéve, hogy ez a reprezentatív hányad múltbeli adatok alapján és az illetékes hatóságok megalapozására észszerűen megbecsülhető, amennyiben a kintlévő elektronikus pénz összege előre nem ismert. Abban az esetben, ha a pénzforgalmi intézmény még nem működik kellően hosszú ideje, a szavatolótoke-követelményét az üzleti terv által igazolt tervezett kintlévő elektronikus pénz alapján kell kiszámítani, figyelembe véve az illetékes hatóságok által a tervben kért esetleges kiigazításokat.

- (6) A 7. cikk (4) és (5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézményekre.

9. cikk

Ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 1–5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények az alábbi módok valamelyikének alkalmazásával védjék a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevőktől vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül a fizetési műveletek teljesítése céljából kapott valamennyi pénzeszközt, vagy adott esetben a kibocsátott elektronikus pénz ellenében kapott pénzeszközöket:
- a) ezeket a pénzeszközöket sohasem szabad együtt kezelni olyan természetes vagy jogi személyek pénzeszközeivel, amely személyek nem a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő olyan személyek, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják;
 - b) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézmény csoportjához nem tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződéssel, illetve az említett intézmények által vállalt más, a biztosítással egyenértékű olyan garanciával fedezik, amely a biztosítási szerződés vagy az egyenértékű garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos összegre szól, amely abban az esetben fizetendő ki, ha a pénzforgalmi intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában, amennyiben a pénzforgalmi intézmény még mindig a pénzeszközök birtokában van, és a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig nem adta át a pénzeszközöket a kedvezményezettnek, vagy azokat nem utalta át egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak, a pénzforgalmi intézménynek a következők valamelyikét kell megtennie:

- a) letétbe helyezi a pénzeszközöket egy tagállamban engedélyezett hitelintézetnél vezetett külön számlán, vagy valamely központi banknál vezetett letéti számlán, ha az adott központi bank ezt elfogadja;

- b) biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszközökbe fekteti a pénzeszközöket, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által meghatározottak szerint.

A pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők érdekében a pénzeszközöket – különösen fizetéseképtelenség bekövetkezése esetén – a tagállamok nemzeti jogának megfelelően megvédik a pénzforgalmi intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben.

- (2) A pénzforgalmi intézményeknek az ügyfelek pénzeszközeinek védelme terén el kell kerülniük a koncentrációs kockázatot azáltal, hogy a védett ügyfélpénzek teljes körére nem ugyanazt a védelmi módszert alkalmazzák. Különösen arra kell törekedniük, hogy ne egyetlen hitelintézet biztosítsa az összes ügyfélpénz védelmét.
- (3) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megvédeni a pénzeszközöket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá tartozik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazzassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve, hogy az illetékes hatóságok megítélése szerint ez a reprezentatív hányad korábbi adatok alapján reálisan megbecsülhető.
- (4) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, az elektronikus pénz kibocsátása céljából kapott pénzeszközöket nem kell védeni addig, amíg azokat jóvá nem írják a pénzforgalmi intézmény fizetési számláján, vagy azokat a(z) XXX rendeletben [PSR] meghatározott végrehajtási időre vonatkozó követelményeknek megfelelően más módon nem bocsátják a pénzforgalmi intézmény rendelkezésére. Az ilyen pénzeszközöket minden esetben az elektronikus pénz kibocsátását követően, legkésőbb a pénzeszközök átvételét követő munkanap végéig kell védeni.
- (5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés alkalmazásában elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, a biztonságos, alacsony kockázatú eszközök az 575/2013/EU rendelet 336. cikke (1) bekezdésének 1. táblázatában meghatározott kategóriák valamelyikébe tartozó olyan eszköztételek, amelyek esetében az egyedi kockázati tőkekövetelmény nem haladja meg az 1,6 %-ot, kivéve az említett rendelet 336. cikkének (4) bekezdésében meghatározott egyéb figyelembe vehető tételeket.

Az (1) bekezdés alkalmazásában biztonságos, alacsony kockázatú eszközök továbbá az átruházható értékpapírokkal foglalkozó olyan kollektív befektetési vállalkozásokban (ÁÉKBV) való részesedések, amelyek kizárólag az első albekezdésben meghatározott eszközökbe fektetnek be.

Kivételes körülmények között és megfelelő indokolás mellett, az illetékes hatóságok a biztonság, a futamidő, az érték, valamint az első és második albekezdésben említett egyéb kockázati elemek értékelése alapján meghatározhatják, hogy ezen eszközök közül melyek azok, amelyek az (1) bekezdés alkalmazásában nem minősülnek biztonságos, alacsony kockázatú eszköznek.

- (6) A pénzforgalmi intézményeknek előzetesen tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat minden olyan jelentős változásról, amely a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások ellenében, illetve elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a kibocsátott elektronikus pénz ellenében átvett pénzeszközök védelme érdekében hozott intézkedések tekintetében történt.
- (7) Az EBH a biztosítéki követelményekre vonatkozóan szabályozástechnikai standardokat dolgoz ki, amelyekben meghatározza különösen a pénzforgalmi intézmények ügyfélpénz-védelmet biztosító kockázatkezelési kereteit, beleértve a pénzeszközök védelmére vonatkozó elkülönítési, kijelölési, egyeztetési és kiszámítási követelményeket is.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 1 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

10. cikk

Tevékenységek

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:
- a) műveleti és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;
 - b) fizetési rendszerek működtetése;
 - c) a vonatkozó nemzeti és uniós jog keretein belül a pénzforgalmi szolgáltatások és az elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.
- (2) Az egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatást vagy elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtó pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyeket kizárólag fizetési műveletekre használnak.
- (3) A pénzforgalmi intézmények által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása céljából átvett pénzeszközök nem minősülnek a 2013/36/EU irányelv 9. cikke értelmében vett betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek.

- (4) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek mindegyikének teljesülésekor nyújthatnak hitelt az I. melléklet 2. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:
- a) a hitel kiegészítő jellegű, és a hitelnyújtásra kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor;
 - b) a hitelkártya-kibocsátók általi hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályoktól eltérve a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 13. cikk (6) bekezdésével, valamint a 30. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt rövid, 12 hónapot semmi esetre sem meghaladó időtartamon belül vissza kell fizetni;
 - c) a nyújtott hitel nem a fizetési művelet végrehajtása céljából kapott vagy tartott pénzeszközökből, és nem a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől elektronikus pénz ellenében kapott és a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően tartott pénzeszközökből származik;
 - d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótökjének – a nyújtott hitelek teljes összegét tekintetbe véve – mindenkor el kell érnie a felügyeleti hatóságok megítélése szerint megfelelő szintet.
- (5) A pénzforgalmi intézmények nem folytathatnak a 2013/36/EU irányelv 9. cikke szerinti betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló tevékenységet.
- (6) Az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények az adott pénzforgalmi intézmény által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől kapott pénzeszközöket – beleértve a készpénzt és a számlapénzt is – haladéktalanul átváltják elektronikus pénzre. Az ilyen pénzeszközök nem minősülnek sem betétnek, sem a 2013/36/EK irányelv 9. cikke szerinti, nyilvánosságtól kapott más visszafizetendő pénzeszköznek.
- (7) Ezen irányelv – a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós jognak megfelelő feltételei tekintetében – nem érinti a 2008/48/EK irányelvet, az egyéb releváns uniós jogot vagy nemzeti intézkedéseket.

11. cikk

Számvitel és kötelező könyvvizsgálat

- (1) A 86/635/EGK tanácsi irányelv⁵⁶, a 2013/34/EU irányelv, valamint az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁷ értelemszerűen alkalmazandó a pénzforgalmi intézményekre.

⁵⁶ A Tanács 86/635/EGK irányelve (1986. december 8.) a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

⁵⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

- (2) A pénzforgalmi intézmények éves és konszolidált éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv 2. cikkének 2. és 3. pontjában meghatározott jog szerinti könyvvizsgálóknak vagy könyvvizsgáló cégeknek kell elvégezniük, kivéve, ha a 2013/34/EU irányelv és, amennyiben alkalmazandó, a 86/635/EGK irányelv mentességet biztosít.
- (3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények egyrészt a pénzforgalmi szolgáltatásokra vagy az elektronikuspénz-szolgáltatásokra, másrészt a 10. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan könyvvizsgálói jelentés tárgyát képező külön számviteli információkat nyújtsanak. Ezt a jelentést adott esetben jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elkészítenie.
- (4) A 2013/36/EU irányelv 63. cikkében megállapított kötelezettségek a pénzforgalmi szolgáltatási, illetve az elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységek tekintetében értelemszerűen alkalmazandók a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire.

12. cikk

Nyilvántartások vezetése

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények az e cím alkalmazásának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat – az (EU) 2015/849 irányelv, illetve más vonatkozó uniós jogszabály sérelme nélkül – legalább öt évig megőrizzék. Amennyiben ezek a nyilvántartások személyes adatokat tartalmaznak, a pénzforgalmi intézmény nem őrizheti meg őket az e cím alkalmazásában szükségesnél hosszabb ideig. Amennyiben a pénzforgalmi intézmény engedélyét a 16. cikkkel összhangban visszavonják, a személyes adatokat tartalmazó nyilvántartásokat az engedély visszavonása után legfeljebb 5 évig lehet megőrizni.

13. cikk

Engedélyezés

- (1) A tagállamok engedélyezik a kérelmező pénzforgalmi intézmény számára az általa nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatásokat és elektronikuspénz-szolgáltatásokat, feltéve, hogy a kérelmező pénzforgalmi intézmény:
 - a) valamely tagállamban letelepedett jogi személy;
 - b) benyújtotta az illetékes hatóságaihoz a 3. cikk (3) bekezdésében említett információkat;
 - c) gondoskodott az intézmény körültekintő és megbízható irányításáról, valamint az általa nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások megbízható irányítási rendszeréről, beleértve a következőket:
 - i. áttekinthető szervezeti felépítés egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi körökkel;

- ii. hatékony eljárások azon kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére, amelyeknek a kérelmező pénzforgalmi intézmény ki van vagy ki lehet téve;
 - iii. megfelelő belsőkontroll-mechanizmusok, beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat;
- d) rendelkezésére áll az 5. cikkben említett indulótőke;
- e) megfelel a 3. cikk (4) bekezdésében előírtaknak.

A c) pontban említett irányítási rendszereknek és kontrollmechanizmusoknak átfogónak és a kérelmező pénzforgalmi intézmény által nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatások vagy elektronikuspénz-szolgáltatások jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lenniük.

Az EBH az e bekezdésben említett rendszerekre, eljárásokra és mechanizmusokra vonatkozóan iránymutatásokat dolgoz ki.

- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megadja az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelte információk és bizonyítékok megfelelnek a 3. cikkben meghatározott valamennyi feltételnek, és ha az illetékes hatóságok a kérelmet – alapos vizsgálatot követően – összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.
- (3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek a székhely szerinti tagállamuk jogszabályai értelmében bejegyzett székhellyel kell rendelkezniük, a bejegyzett székhelyükkel azonos tagállamban kell működtetniük a központi ügyintézés helyét, és ott kell folytatniuk a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységük egy részét is. A pénzforgalmi intézmény bejegyzett székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai azonban nem követelhetik meg a pénzforgalmi intézménytől, hogy üzleti tevékenységének többségét abban az országban végezze, ahol a bejegyzett székhelye található.
- (4) Az illetékes hatóságok az engedélyezés feltételeként előírhatják, hogy a kérelmező pénzforgalmi intézmény külön szervezetet hozzon létre az I. melléklet 1–6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, amennyiben a kérelmező pénzforgalmi intézmény olyan egyéb üzleti tevékenységet folytat, amely veszélyeztetheti vagy valószínűleg veszélyeztetni a kérelmező pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását vagy az illetékes hatóságok azon képességét, hogy nyomon kövessék a kérelmező pénzforgalmi intézmény ezen irányelvnek való megfelelését.
- (5) Az illetékes hatóságok megtagadják a kérelmező pénzforgalmi intézmény engedélyezését az alábbi esetek bármelyikében:
- a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény körültekintő és megbízható irányítása biztosításának szükségességét tekintve – az említett illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról;

- b) amennyiben az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott szoros kapcsolat áll fenn a pénzforgalmi intézmény és természetes vagy jogi személyek között, ami akadályozza az illetékes hatóságok felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását;
 - c) amennyiben egyrészt azok a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések, amelyeket valamely harmadik ország hozott egy vagy több olyan természetes vagy jogi személyre vonatkozóan, amelyekkel a pénzforgalmi intézmény az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott szoros kapcsolatban áll, másrészt az említett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések végrehajtásával kapcsolatos nehézségek akadályozzák az illetékes hatóságok felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.
- (6) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja, hogy az érintett pénzforgalmi intézmény – a szolgáltatásnyújtás szabadsága vagy a letelepedés szabadsága alapján – az engedélyben meghatározott pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat az Unió egész területén nyújthassa.

14. cikk

Az engedély megadására vagy az engedélykérelem elutasítására vonatkozó határozat közlése

Az illetékes hatóságok a 3. cikkben említett engedélykérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a 3. cikk (3) bekezdésében említett valamennyi információ beérkezésétől számított három hónapon belül értesítik a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az illetékes hatóságnak az engedély iránti kérelem elutasítását meg kell indokolnia.

15. cikk

A pénzforgalmi intézményként való működésre szóló engedély fenntartása

A tagállamok előírják a pénzforgalmi intézmények számára, hogy tájékoztassák illetékes hatóságukat a 3. cikkel összhangban szolgáltatott információkban és bizonyítékokban bekövetkezett minden olyan változásról, amely befolyásolhatja ezen információk vagy bizonyítékok pontosságát.

16. cikk

A pénzforgalmi intézményként való működésre szóló engedély visszavonása

- (1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha:

- a) a pénzforgalmi intézmény az engedély megszerzését követő 12 hónapon belül nem élt az engedélyével, vagy több mint hat egymást követő hónapon keresztül nem nyújtott olyan szolgáltatást, amelyre engedélyt kapott;
 - b) a pénzforgalmi intézmény kifejezetten lemondott az engedélyről;
 - c) a pénzforgalmi intézmény már nem teljesíti az engedély megadásához szükséges feltételeket, vagy elmulasztja értesíteni az illetékes hatóságot az e tekintetben bekövetkezett lényegi változásokról;
 - d) a pénzforgalmi intézmény valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételével szerezte meg az engedélyt;
 - e) a pénzforgalmi intézmény megszegte az (EU) 2015/849 irányelv szerinti, a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével kapcsolatos kötelezettségeit;
 - f) a pénzforgalmi intézmény általi folyamatos pénzforgalmiszolgáltatás- vagy elektronikuspénzszolgáltatás-nyújtás veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását vagy az abba vetett bizalmat;
 - g) a pénzforgalmi intézmény tekintetében azon esetek egyike érvényes, amikor a nemzeti jog előírja az engedély visszavonását.
- (2) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását meg kell indokolnia, és arról az érintetteket tájékoztatnia kell.
- (3) Az illetékes hatóságnak az engedély visszavonását nyilvánosságra kell hoznia, többek között a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokban vagy jegyzékekben.

17. cikk

A pénzforgalmi intézmények nyilvántartása a székhely szerinti tagállamban

- (1) A tagállamok nyilvános elektronikus nyilvántartást működtetnek és tartanak fenn a pénzforgalmi intézményekről, beleértve a 34., 36. és 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett szervezeteket, valamint azok pénzforgalmi közvetítőit vagy forgalmazóit. A tagállamok biztosítják, hogy ez a nyilvántartás tartalmazza a következő információk mindegyikét:
- a) a 13. cikkel összhangban engedélyezett pénzforgalmi intézmények és azok pénzforgalmi közvetítői vagy forgalmazói, ha vannak ilyenek;
 - b) a 34. cikk (2) bekezdésével, a 36. cikk (1) bekezdésével vagy a 38. cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyek, valamint azok pénzforgalmi közvetítői vagy forgalmazói, ha vannak ilyenek;
 - c) az 1. cikk (2) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtására jogosult intézmények.

A pénzforgalmi intézmények azon fióktelepeit, amelyek a székhely szerinti tagállamuktól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtanak, a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni.

- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvános nyilvántartás:
 - a) azonosítja azokat a pénzforgalmi és elektronikuspénz-szolgáltatásokat, és azokat az érintett márkákat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették;
 - b) tartalmazza azokat a pénzforgalmi közvetítőket vagy adott esetben forgalmazókat, amelyeken keresztül a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújt, kivéve az elektronikuspénz-kibocsátást, és meghatározza azokat a szolgáltatásokat, amelyeket ezek a pénzforgalmi közvetítők vagy forgalmazók a pénzforgalmi intézmény nevében nyújtanak;
 - c) feltünteti azokat az egyéb tagállamokat, amelyekben a pénzforgalmi intézmény tevékenykedik, és tartalmazza az engedélyezett tevékenységek megkezdésének időpontját.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézményeket az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba a 34., 36. vagy 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyektől elkülönítve vegyék fel, és hogy ez a nyilvántartás betekintés céljából nyilvánosan hozzáférhető legyen, online hozzáférhető legyen, és késedelem nélkül frissüljön.
- (4) Az illetékes hatóságoknak rögzíteniük kell a nyilvántartásban az engedélyezés vagy a nyilvántartásba vétel dátumát, az engedély visszavonását vagy felfüggesztését, továbbá a 34., 36., illetve 38. cikk szerinti nyilvántartás törlését.
- (5) Az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítik az EBH-t az engedély vagy nyilvántartásba vétel visszavonásának, felfüggesztésének, illetve a 34., 36. vagy 38. cikk szerinti mentességeknek az okairól.

18. cikk

Az EBH nyilvántartása

- (1) Az EBH elektronikus központi nyilvántartást működtet és tart fenn a pénzforgalmi intézményekről, beleértve a 34., 36. és 38. cikkel összhangban nyilvántartásba vett szervezeteket, azok pénzforgalmi közvetítőit vagy forgalmazóit, illetve adott esetben fióktelepeit. Az elektronikus központi nyilvántartás tartalmazza az illetékes hatóságok által a (3) bekezdéssel összhangban közölt információkat. Az EBH felel az említett információk pontos megjelenítéséért.
- (2) Az EBH díjmentesen és nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az elektronikus központi nyilvántartást a honlapján, és lehetővé teszi, hogy az abban felsorolt információk könnyen elérhetők és kereshetők legyenek.

- (3) Az illetékes hatóságok legkésőbb az információknak a nyilvános tagállami nyilvántartásba való bejegyzését követő egy munkanapon belül az EBH rendelkezésére bocsátják a nyilvános tagállami nyilvántartásaikban a 17. cikkkel összhangban rögzített információkat.
- (4) Az illetékes hatóságok felelnek a tagállami nyilvántartásaikban szereplő és az EBH részére továbbított információk pontosságáért és naprakészen tartásáért. A nyilvántartásban szereplő társaságok számára lehetővé kell tenni a rájuk vonatkozó pontatlan adatok kijavítását.
- (5) Az EBH az (1) bekezdésben említett elektronikus központi nyilvántartás működtetésére és fenntartására, valamint az abban foglalt információkhoz való hozzáférésre vonatkozóan szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy csak az érintett illetékes hatóság vagy az EBH módosíthassa a nyilvántartásban szereplő információkat.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

- (6) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerint közzéadható információk részleteire és szerkezetére vonatkozóan, beleértve az (EU) 2019/410 bizottsági végrehajtási rendeletben⁵⁸ meghatározott adatstandardokat és információformátumokat is.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

- (7) Az EBH az (1) bekezdésben említett EBH-nyilvántartásban szereplő legfrissebb információk és az 1093/2010/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésének j) pontja alapján létrehozott EBH hitelintézet-nyilvántartás alapján kidolgozza, működteti és fenntartja az I. melléklet 6. és 7. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltatók központi, géppel olvasható jegyzékét. A jegyzéknek tartalmaznia kell az említett pénzforgalmi szolgáltatók nevét és azonosítóját, valamint engedélyezési státuszukat.

⁵⁸ A Bizottság (EU) 2019/410 végrehajtási rendelete (2018. november 29.) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozóan az Európai Bankhatóságnak bejelentendő információk részleteire és szerkezetére vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 73., 2019.3.15., 20. o.).

2. SZAKASZ

PÉNZFORGALMI KÖZVETÍTŐK, FORGALMAZÓK, FIÓKTELEPEK ÉS KISZERVEZÉS IGÉNYBEVÉTELE

19. cikk

Pénzforgalmi közvetítők igénybevétele

- (1) Azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek pénzforgalmi közvetítőkön keresztül kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, közlik a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a következő információkat:
 - a) a pénzforgalmi közvetítő neve és címe;
 - b) azon belső kontrollmechanizmusok naprakész leírása, amelyeket a pénzforgalmi közvetítő az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés érdekében alkalmazni fog;
 - c) az igazgatók és a pénzforgalmi közvetítő vezetéséért felelős egyéb személyek kiléte, valamint – amennyiben a pénzforgalmi közvetítő nem pénzforgalmi szolgáltató – annak igazolása, hogy ezek a személyek szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak feladataik ellátására;
 - d) a pénzforgalmi intézmény azon pénzforgalmi szolgáltatásai, amelyek elvégzésével a pénzforgalmi közvetítőt meg fogják bízni;
 - e) adott esetben a pénzforgalmi közvetítő egyedi azonosító kódja, illetve száma.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül közölgék a pénzforgalmi intézménnyel, hogy a pénzforgalmi közvetítőt felvették-e a 17. cikkben említett nyilvántartásba. A nyilvántartásba vételt követően a pénzforgalmi közvetítő jogosult pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására.
- (3) A pénzforgalmi közvetítőnek a 17. cikkben említett nyilvántartásba való felvétele előtt az illetékes hatóságok – amennyiben úgy vélik, hogy az (1) bekezdésben említett információ helytelen – további intézkedéseket tesznek az információ ellenőrzése érdekében.
- (4) Amennyiben az illetékes hatóságok az (1) bekezdésben említett információk ellenőrzését követően úgy vélik, hogy az információk helytelenek, megtagadják a pénzforgalmi közvetítőnek a 17. cikkben említett nyilvántartásba való felvételét, és erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a pénzforgalmi intézményt.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek egy másik tagállamban pénzforgalmi közvetítők igénybevételeivel kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, vagy amelyek egy harmadik tagállambeli pénzforgalmi

közvetítő útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, a 30. cikkben meghatározottak szerint járnak el.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőit arról a tényről, hogy a nevükben egy pénzforgalmi közvetítő jár el.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények indokolatlan késedelem nélkül és a (2), (3) és (4) bekezdésben előírt eljárással összhangban közöljék a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a pénzforgalmi közvetítők igénybevételével kapcsolatos minden változást, beleértve a további pénzforgalmi közvetítőkre vonatkozókat is.

20. cikk

Az elektronikuspénz-szolgáltatások forgalmazói

- (1) A tagállamok lehetővé teszik az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmények számára, hogy elektronikus pénzt forgalmazókon keresztül forgalmazzanak és váltsanak vissza.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek forgalmazón keresztül kívánnak elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtani, értelemszerűen alkalmazzák a 19. cikkben meghatározott követelményeket.
- (3) Arra a pénzforgalmi intézményre, amely egy másik tagállamban forgalmazón keresztül kíván elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtani, ezen irányelv 30–33. cikkét – a 31. cikk (4) és (5) bekezdésének kivételével – értelemszerűen alkalmazni kell, ideértve az ezen irányelv 30. cikkének (5) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat is.

21. cikk

Fióktelepek

- (1) A tagállamok megkövetelik azoktól a pénzforgalmi intézményektől, amelyek egy másik tagállamban fióktelep létesítése útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, vagy amelyek egy harmadik tagállambeli fióktelep útján kívánnak pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, a 30. cikkben meghatározottak szerint járnak el.
- (2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi intézmények megkövetelik a nevükben eljáró fióktelepektől, hogy erről a tényről tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevőit.

Szervezetek, amelyekhez a tevékenységeket kiszervezik

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek ki kívánják szervezni a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások működtetési feladatait, tájékoztassák erről a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények nem szerveznek ki fontos működtetési feladatokat, ezen belül IKT-rendszereket oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék és nyomon kövessék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

Egy működtetési feladat akkor fontos, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná a pénzforgalmi intézmény engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek való megfelelését, lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatásainak megbízhatóságát vagy folyamatosságát.

A tagállamok biztosítják, hogy fontos működtetési feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények megfeleljenek az alábbi feltételeknek:

- a) a kiszervezés eredményeképpen a felső vezetés a saját felelősségét nem ruházza át másokra;
 - b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változnak;
 - c) a kiszervezés nem ássa alá azokat a feltételeket, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy engedélyezzék és működési engedélye megmaradjon;
 - d) nem szűnik meg és nem módosul semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények indokolatlan késedelem nélkül közölgék székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságaival a kiszervezett tevékenységeket végző szervezetek igénybevételével kapcsolatos változásokat.

Felelősség

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek működtetési feladataik ellátásához harmadik felet vesznek igénybe, az ezen

irányelvben előírtak teljesítésének biztosítása érdekében minden indokolt lépést megtegyenek.

- (2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik vagy pénzforgalmi közvetítőik, forgalmazóik, fióktelepeik, illetve a kiszervezett tevékenységeket végző szervezetek valamennyi cselekményéért.

3. SZAKASZ

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS FELÜGYELET

24. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

- (1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni köteles, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak vagy hatóságokat, vagy olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a nemzeti jog vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is. A tagállamok illetékes hatóságként nem jelölhetnek ki pénzforgalmi intézményeket, hitelintézeteket vagy postai elszámolóintézményeket.

Az illetékes hatóságok függetlenek a gazdálkodó szervezetektől és elkerülik az összeférhetetlenséget.

A tagállamok a Bizottság rendelkezésére bocsátják az első albekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóság nevét és elérhetőségét.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges erőforrásokkal, különösen a megfelelő személyzet tekintetében.

- (3) Azok a tagállamok, amelyek az e cím hatálya alá tartozó ügyekben egynél több illetékes hatóságot jelöltek ki, vagy amelyek illetékes hatóságként a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságot jelöltek ki, biztosítják, hogy ezek a hatóságok a feladataik hatékony ellátása érdekében szorosan együttműködjenek egymással.
- (4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatait a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai látják el.
- (5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 10. cikk (1)

bekezdésének a) pontjában említett tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit is felügyelni.

25. cikk

Felügyelet

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak azokhoz a kockázatokhoz, amelyeknek a pénzforgalmi intézmény ki van téve.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

- a) kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt a jogszabályi megfelelés monitoringjához szükséges bármilyen információ benyújtására, meghatározva – az esettől függően – a megkeresés célját, valamint az információ benyújtásának határidejét;
 - b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó bármely pénzforgalmi közvetítőnél, forgalmazónál vagy fióktelepnél, valamint kiszervezett tevékenységet végző bármely szervezetnél;
 - c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint – adott esetben – kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;
 - d) a 16. cikk értelmében felfüggeszthetik vagy visszavonhatják az engedélyeket.
- (2) A 16. cikk és a nemzeti büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok úgy rendelkeznek, hogy illetékes hatóságaik az ezen irányelvet átültető rendelkezéseket megsértő pénzforgalmi intézmények és az e pénzforgalmi intézmények üzleti tevékenységét ténylegesen ellenőrző személyek tekintetében olyan szankciókat szabhatnak ki vagy olyan intézkedéseket tehetnek, amelyek célja kifejezetten a feltárt jogsértések és azok okainak megszüntetése.
- (3) Az 5. cikkben, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében, a 7. cikkben, és a 8. cikkben foglalt követelményektől eltérve a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok – a pénzforgalmi intézmények pénzforgalmi szolgáltatásaihoz való elegendő tőke biztosítása érdekében – jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében említett lépések megtételére, különösen ha a nem pénzforgalmi vagy nem elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenységek hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását.

26. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül – minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró minden szakértő szakmai titoktartásra legyen kötelezve.
- (2) Az egyéni és üzleti jogok védelmének biztosítása érdekében a 28. cikkel összhangban kicserélt információk tekintetében mind az információt megosztó hatóságot, mind a címzett hatóságot szakmai titoktartási kötelezettség terheli.
- (3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2013/36/EU irányelv 53–61. cikkének értelemszerű figyelembevételével is alkalmazhatják.

27. cikk

Bírósági jogorvoslat lehetősége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.
- (2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

28. cikk

Együtműködés és információcsere

- (1) A különböző tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük egymással, valamint adott esetben az EKB-val, a tagállamok nemzeti központi bankjaival, az EBH-val és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságokkal.
- (2) A tagállamoknak lehetővé kell tenniük az információcserét a saját illetékes hatóságaik és a következők között:
 - a) más tagállamoknak a kérelmező pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és a pénzforgalmi intézmények felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;
 - b) az EKB és a tagállamok nemzeti központi bankjai, mint monetáris és felvigyázó hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felvigyázásáért felelős egyéb hatóságok;

- c) az ezen irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó egyéb uniós jogszabályok, többek között az (EU) 2015/849 irányelv alapján kijelölt egyéb érintett hatóságok;
- d) az EBH mint a felügyeleti mechanizmusok hatékony és következetes működéséhez az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerint hozzájáruló intézmény.

29. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti nézetkülönbségek rendezése

- (1) Amennyiben egy tagállam valamely illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy valamely ügyben a 28., 30., 31., 32. vagy 33. cikk szerinti határokon átnyúló együttműködés egy másik tagállam illetékes hatóságaival nem felel meg az említett rendelkezéseknek, az EBH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítséget kérhet tőle.
- (2) Az EBH, amennyiben az (1) bekezdés szerint segítséget kérnek tőle, az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján indokolatlan késedelem nélkül határozatot hoz. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az EBH saját kezdeményezésére is segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében. Az érintett illetékes hatóságoknak az említett rendelet 19. cikke szerinti határozat meghozataláig a saját döntésüket el kell halasztaniuk.

30. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden olyan pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatást nyújtani a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, ideértve a harmadik tagállamokban létesített szervezet útján történő szolgáltatásnyújtást is, közölnie kell az alábbiakat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival:
 - a) a pénzforgalmi intézmény neve, címe és adott esetben engedélyszáma;
 - b) az(ok) a tagállam(ok), amely(ek)ben a pénzforgalmi intézmény a tevékenységét folytatni kívánja, és az ebben a tagállamban való működése megkezdésének tervezett időpontja;
 - c) a pénzforgalmi intézmény által nyújtani kívánt pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatás(ok);
 - d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi közvetítőt vagy forgalmazót is igénybe kíván venni, a 19. cikk (1) bekezdésében és a 20. cikk (2) bekezdésében említett információk;

- e) amennyiben a pénzforgalmi intézmény fióktelepet kíván igénybe venni:
- i. a fogadó tagállamban folytatott pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatási tevékenység tekintetében a 3. cikk (3) bekezdésének b) és e) pontjában említett információk;
 - ii. a fióktelep szervezeti felépítésének ismertetése;
 - iii. a fióktelep vezetéséért felelős személyek személyazonossága.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény, amennyiben a pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások működtetési feladatait a fogadó tagállamban működő más szervezeteknek kívánja kiszervezni, erről tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

- (2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdésben említett valamennyi információt azok kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítani kell a fogadó tagállam illetékes hatóságainak. Amennyiben a szolgáltatásokat harmadik tagállamon keresztül nyújtják, a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők részére történő szolgáltatásnyújtás helye szerinti tagállamot kell értesíteni.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által küldött információk kézhezvételétől számított egy hónapon belül kötelesek az említett információkat megvizsgálni és a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére bocsátani azokat az információkat, amelyek a szóban forgó pénzforgalmi intézmény által a letelepedési jog, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlása keretében nyújtani kívánt pénzforgalmi vagy elektronikuspénz-szolgáltatások szempontjából relevánsak. A fogadó tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, ha egy pénzforgalmi közvetítő vagy forgalmazó szándékolt működésével vagy egy fióktelep szándékolt létesítésével összefüggésben felmerül az (EU) 2015/849 irányelv meghatározása szerinti pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás gyanúja. Ezt megelőzően a fogadó tagállam illetékes hatósága felveszi a kapcsolatot az (EU) 2015/849 irányelv 7. cikkének (2) bekezdésében említett érintett illetékes hatóságokkal annak megállapítása érdekében, hogy a gyanú fennáll-e.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem értenek egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elvégzett vizsgálat eredményeivel, tájékoztatniuk kell ez utóbbiakat az ellenvéleményük okairól.

Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól kapott információk fényében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a vizsgálat során kedvezőtlen eredményre jutnak, meg kell tagadniuk a pénzforgalmi közvetítő, a fióktelep vagy a forgalmazó nyilvántartásba vételét, illetve törölniük kell őket a nyilvántartásból, ha a nyilvántartásba vétel már megtörtént.

- (3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdés szerinti valamennyi információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatniuk kell a döntésükről a fogadó tagállam illetékes hatóságait és a pénzforgalmi intézményt.

A pénzforgalmi közvetítő, a forgalmazó, illetve a fióktelep, amint a 17. cikkben említettek szerint nyilvántartásba vették, megkezdheti tevékenységét az érintett fogadó tagállamban.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény értesítse a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait a pénzforgalmi intézmény nevében az érintett fogadó tagállamban működő pénzforgalmi közvetítón, forgalmazón vagy fióktelepen keresztül végzett tevékenységek kezdő időpontjáról. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak erről tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmény indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassa a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdéssel összhangban közölt információkkal kapcsolatos minden lényeges változásról, beleértve a pénzforgalmi intézményt fogadó tagállamban működő további pénzforgalmi közvetítőket, forgalmazókat, fióktelepeket vagy kiszervezett tevékenységeket végző szervezeteket is. A (2) és (3) bekezdésében előírt eljárásokat alkalmazni kell.
- (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítését érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, valamint különösen a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a következetes és hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

31. cikk

A letelepedési jogot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézmények felügyelete

- (1) A pénzforgalmi intézmény egy másik tagállam területén található pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe tekintetében az e címben előírt ellenőrzések elvégzése és a szükséges lépések megtétele során a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai együttműködnek a fogadó tagállam illetékes hatóságaival, többek között azáltal, hogy tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról, hogy az adott fogadó tagállam területén hol szándékoznak helyszíni ellenőrzést végezni.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai át is ruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott pénzforgalmi intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

- (2) A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden pénzforgalmi intézmény, amelynek az adott fogadó tagállam területén pénzforgalmi közvetítője, forgalmazója vagy fióktelepe van, rendszeresen adatszolgáltatást teljesítsen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Ezekre a jelentésekre tájékoztatási vagy statisztikai célból, valamint – amennyiben a pénzforgalmi közvetítők, forgalmazók vagy fióktelepek pénzforgalmi szolgáltatásokat vagy elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtanak – a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címének való megfelelés figyelemmel kísérésére van szükség. Az említett pénzforgalmi közvetítőkre, forgalmazókra vagy fióktelepekre legalább a 26. cikkben említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai eseti tájékoztatást kérhetnek a pénzforgalmi intézményektől, amennyiben ezek a hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arról, hogy az intézmények nem tartják be az e címbe vagy a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtakat.

- (3) A székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságai egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú vagy releváns információkat, különösen valamely pénzforgalmi közvetítő, forgalmazó, illetve fióktelep jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén, abban az esetben is, ha az ilyen típusú jogsértés a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása keretében történt. Az illetékes hatóságoknak kérésre valamennyi releváns információt közölniük kell, az alapvető fontosságú információkat pedig saját kezdeményezésre kell közölniük, beleértve a 13. cikk (3) bekezdése szerinti feltételeknek a pénzforgalmi intézmény általi betartására vonatkozó információkat.
- (4) A tagállamok megkövetelhetik a pénzforgalmi közvetítő révén a területükön működő, a központi ügyintézésük helyével más tagállamban rendelkező pénzforgalmi intézményektől, hogy a területükön jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot annak érdekében, hogy biztosítsák a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtak szerinti megfelelő kommunikációt és adatszolgáltatást, és könnyítsék meg a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi felügyeletet, többek között azzal, hogy kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják a kért dokumentumokat és információkat.
- (5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján az arányosság elvének megfelelően meghatározható, hogy mely körülmények esetén indokolt a (4) bekezdésben említett központi kapcsolattartó pont kijelölése, és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

A szabályozástechnikai standardtervezeteknek különösen az alábbiakat kell figyelembe venniük:

- a) a pénzforgalmi intézmény által a fogadó tagállamban teljesített műveletek teljes volumene és összértéke;

- b) a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások típusa;
- c) a fogadó tagállamban található pénzforgalmi közvetítők száma összesen.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EBH [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal az irányelv hatálybalépését követően]-jéig/-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

32. cikk

Intézkedések a rendelkezések be nem tartásának esetére, beleértve az óvintézkedéseket

- (1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy a területén pénzforgalmi közvetítővel, forgalmazóval vagy fiókteleppel rendelkező pénzforgalmi intézmény nem teljesíti az e címben vagy a(z) XXX rendelet [PSR] II. és III. címében előírtakat, az érintett illetékes hatóságnak erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az első albekezdés szerint kapott információk kiértékelését követően indokolatlan késedelem nélkül meg kell tennie minden megfelelő intézkedést annak biztosítására, hogy a kérdéses pénzforgalmi intézmény megszüntesse a jogellenes állapotot. Ezekről az intézkedésekről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul értesítenie kell a fogadó tagállam és minden más érintett tagállam illetékes hatóságát.

- (2) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit a fogadó tagállamban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak óvintézkedéseket hozni az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a 31. cikk szerint meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket.
- (3) A (2) bekezdésben említett óvintézkedéseknek megfelelőeknek és a céllal, azaz a fogadó tagállamokban a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély elleni védelemmel arányosaknak kell lenniük. Az óvintézkedések nem járhatnak azzal, hogy a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásait a fogadó tagállamban igénybe vevők előnyben részesülnek a szolgáltatásokat más tagállamban igénybe vevőkkel szemben.

Az óvintézkedéseknek ideigleneseknek kell lenniük, és alkalmazásukat be kell szüntetni azt követően, hogy a súlyos veszélyeket – többek között a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével, illetve velük vagy a 29. cikk (1) bekezdése szerint az EBH-val együttműködésben – kezelték.

- (4) Amennyiben a válsághelyzet lehetővé teszi, a fogadó tagállam illetékes hatóságai előzetesen és mindenképpen indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a székhely szerinti tagállam, illetve az egyéb esetleges érintett tagállamok illetékes hatóságait, a Bizottságot és az EBH-t, a (2) bekezdés szerint hozott óvintézkedésekről és azok indokairól.

33. cikk

Indokolás és közlés

- (1) A 25., 30., 31., illetve 32. cikk alapján az illetékes hatóságok által meghozott, szankciót vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett pénzforgalmi intézménnyel.
- (2) A 30., 29. és 32. cikk nem érinti az illetékes hatóságoknak az (EU) 2015/849 irányelv és az (EU) 2015/847 rendelet alapján, különösen az (EU) 2015/849 irányelv 47. cikkének (1) bekezdése és az (EU) 2015/847 rendelet 22. cikkének (1) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve monitoringjára vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

II. FEJEZET

Mentességek és értesítések

34. cikk

Opcionális mentességek

- (1) Az I. melléklet 1–5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokat, illetve elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyek esetében a tagállamok teljesen vagy részben eltekinthetnek az I. fejezet 1., 2. és 3. szakaszában meghatározott eljárás és feltételek alkalmazásától – a 17., 18., 24., 26., 27. és 28. cikkben meghatározottak kivételével –, vagy engedélyezhetik az illetékes hatóságaik számára, hogy ezek alkalmazásától teljesen vagy részben eltekintsenek, amennyiben:
- a) pénzforgalmi szolgáltatások esetében az érintett személy – beleértve mindazon pénzforgalmi közvetítőket is, akikért az érintett személy teljes felelősséggel tartozik – által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott értékhatárt, de legfeljebb havi 3 millió EUR értékű; vagy

- b) elektronikuspénz-szolgáltatások esetében a teljes üzleti tevékenység által eredményezett kintlevő elektronikus pénz átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott határértéket, de legfeljebb 5 millió EUR értékű; valamint
- c) pénzforgalmi szolgáltatások és elektronikuspénz-szolgáltatások esetében az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus-finanszírozással kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.

Az albekezdés a) pontjának alkalmazásában a határérték túllépését a fizetési műveleteknek a vonatkozó üzleti tervben szereplő tervezett teljes összege alapján kell értékelni, kivéve, ha az illetékes hatóságok előírták a terv kiigazítását.

Amennyiben az elektronikuspénz-szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásokat is nyújt vagy a 10. cikkben említett tevékenységek bármelyikét is végzi, és a kintlevő elektronikus pénz mennyisége előre nem meghatározható, az illetékes hatóságok lehetővé teszik ezen pénzforgalmi intézmény számára, hogy ezt az első albekezdés b) pontját olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassa, amely hányad feltételezése szerint elektronikuspénz-szolgáltatás nyújtására kerül felhasználásra, feltéve, hogy ez a reprezentatív hányad korábbi adatok alapján és az illetékes hatóságok számára reálisan megbecsülhető. Abban az esetben, ha egy pénzforgalmi intézmény még nem kellően hosszú ideje működik, ezt az előírást az intézmény üzleti terve által igazolt tervezett kintlevő elektronikus pénz alapján kell értékelni, figyelembe véve az illetékes hatóságok által a tervben kért esetleges kiigazításokat.

A tagállamok előírhatják továbbá, hogy a választható mentességek biztosítása olyan további előírások figyelembevételével történjen, amelyek a fogyasztónak az elektronikus pénz tárolására használt készpénz-helyettesítő fizetési eszközön vagy fizetési számláján tárolható legmagasabb összegre vonatkoznak.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja szerinti mentességben részesülő természetes vagy jogi személy csak az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban nyújthat elektronikuspénz-szolgáltatásokhoz nem kapcsolódó pénzforgalmi szolgáltatásokat.

- (2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő természetes vagy jogi személyek kötelesek nyilvántartásba vetetni magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál. A tagállamok a 3. cikk (3) bekezdésének a)–s) pontjában felsorolt elemek alapján meghatározzák a nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolandó dokumentációt.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a (2) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a központi ügyintézésének helyét fenntartania vagy lakóhellyel rendelkeznie, amelyben az üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.
- (4) Az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni. Az említett személyekre a 13. cikk (6) bekezdését, valamint a 30., 31. és 32. cikket nem lehet alkalmazni.

- (5) A tagállamok előírhatják, hogy a (2) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek a 10. cikkben felsoroltak közül csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak.
- (6) Az (1) bekezdésben említett eljárások és feltételek alkalmazása alól mentesülő személyek értesítik az illetékes hatóságokat a helyzetükben bekövetkezett, az említett bekezdésben meghatározott feltételek szempontjából lényeges változásról, és legalább évente, az illetékes hatóságok által meghatározott időpontban jelentést tesznek a következőkről:
- a) pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása esetén a fizetési műveletek előző 12 havi összértékének átlaga;
 - b) elektronikuspénz-szolgáltatások nyújtása esetén az átlagos kintlevő elektronikus pénz.
- (7) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az e cikk (1), (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 13. cikknek megfelelően 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkeznek az e cikkben előírtaknak való folyamatos megfelelés ellenőrzésére.
- (8) E cikk (1)–(6) bekezdésének alkalmazása nem érinti az (EU) 2015/849 irányelv vagy a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni nemzeti jog előírásait.

35. cikk

Értesítés és tájékoztatás

Az a tagállam, amely úgy dönt, hogy megadja a 34. cikkben említett mentességet, tájékoztatja a Bizottságot a következők mindegyikéről:

- a) az említett mentesség megadására vonatkozó határozata;
- b) e mentesség bármely későbbi módosítása;
- c) az érintett természetes és jogi személyek száma;
- d) évente a 34. cikk (1) bekezdésének a) pontjának megfelelően a végrehajtott fizetési műveletek összértéke az egyes naptári évek december 31-én fennálló állapot szerint, valamint a 34. cikk (1) bekezdésének b) pontjának megfelelően a kintlevő kibocsátott elektronikus pénz teljes összege.

számlainformációs szolgáltatók

- (1) A kizárólag az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyek nem engedélykötelesek, de a tevékenységük megkezdése előtt nyilvántartásba kell vetetniük magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál.
- (2) A nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolni kell a 3. cikk (3) bekezdésének a), b), e)–h), j), l), n), p) és q) pontjában említett információkat és dokumentumokat.

A 3. cikk (3) bekezdése e), f) és l) pontjában említett dokumentumok tekintetében a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személynek ismertetnie kell az általa bevezetett auditrendszer és azokat a szervezeti intézkedéseket, amelyekkel minden tőle elvárható megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint az I. melléklet 7. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.
- (3) A 3. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetével összhangban levő magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez az említett személy a tevékenységeit részben vagy egészben kiszervezi.
- (4) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett személyek a nyilvántartásba vétel feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, továbbá biztosítsák, hogy:
 - a) eleget tesznek a fizetési számlához kapcsolódó számlainformációs szolgáltatáshoz való nem engedélyezett vagy csalárd hozzáféréstől, illetve annak nem engedélyezett vagy csalárd használatából eredő, a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatóval vagy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjével szembeni helytállási kötelezettségüknek;
 - b) fedeznek bármely önrészt, küszöbértéket, illetve a biztosítás vagy a hasonló garancia fedezeti körén kívüli összeget;
 - c) folyamatosan figyelemmel kísérik a biztosítás vagy hasonló garancia által fedezett kockázatokat.
- (5) Az I. fejezet 1. és 2. szakasza nem alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre. Az I. fejezet 3. szakaszát az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre kell alkalmazni, a 25. cikk (3) bekezdésének kivételével.

A (3) és (4) bekezdésben előírt szakmai felelősségbiztosítás alternatívájaként az (1) bekezdésben említett vállalkozásoknak indokolatlan késedelem nélkül biztosítaniuk kell, hogy rendelkezzenek 50 000 EUR indulótőkével, amely e vállalkozások pénzforgalmi intézményi tevékenységének megkezdése után helyettesíthető szakmai felelősségbiztosítással.

- (6) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni.

37. cikk

Kiskereskedelmi üzletekben vásárlás nélkül nyújtott készpénzfelvételi szolgáltatás

- (1) A tagállamok mentesítik ezen irányelv alkalmazása alól azokat a természetes vagy jogi személyeket, akik vagy amelyek bármilyen vásárlástól függetlenül készpénzfelvételt tesznek lehetővé a kiskereskedelmi üzletekben, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:
- a) a szolgáltatást a telephelyén rendszeres foglalkozás keretében árukat vagy szolgáltatásokat értékesítő természetes vagy jogi személy nyújtja;
 - b) a rendelkezésre bocsátott készpénz összege készpénzfelvételenként nem haladja meg az 50 EUR-t.
- (2) Ez a cikk nem érinti az (EU) 2015/849 irányelvet vagy a pénzmosás/terrorizmusfinanszírozás elleni egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat.

38. cikk

A fizetési számlákat nem kezelő ATM-üzemeltetők által kínált készpénzfelvételi szolgáltatások

- (1) Azoknak a természetes vagy jogi személyeknek, akik vagy amelyek az I. melléklet 1. pontjában említett készpénzfelvételi szolgáltatásokat nyújtanak, és nem vezetnek fizetési számlákat, továbbá nem nyújtanak az I. mellékletben említett egyéb pénzforgalmi szolgáltatásokat, nem kell engedélyért folyamodniuk, de a tevékenységük megkezdése előtt nyilvántartásba kell vetetniük magukat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságánál.
- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartásba vétel iránti kérelemhez csatolni kell a 3. cikk (3) bekezdésének a), b), e)–h), j), l), n), p) és q) pontjában említett információkat és dokumentumokat.

A 3. cikk (3) bekezdése e), f) és l) pontjában említett dokumentumok tekintetében a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személynek ismertetnie kell az általa bevezetett auditrendszer és azokat a szervezeti intézkedéseket, amelyekkel minden tőle elvárható megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők

érdekeinek védelmét, valamint az I. melléklet 1. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatás végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.

A 3. cikk (3) bekezdésének j) pontjában említett biztonsági ellenőrzési és kockázatcsökkentő intézkedéseknek be kell mutatniuk, hogy a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy hogyan fogja biztosítani az (EU) 2022/2554 rendelet II. fejezetével összhangban levő magas szintű digitális működési rezilienciát, különösen a műszaki biztonság és az adatvédelem tekintetében, többek között azon szoftverek és IKT-rendszerek vonatkozásában, amelyeket a nyilvántartásba vételt kérő természetes vagy jogi személy vagy azok a vállalkozások használnak, amelyekhez az említett személy a tevékenységeit részben vagy egészben kiszervezi.

- (3) Az I. fejezet 1. és 2. szakasza nem alkalmazandó az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre. Az I. fejezet 3. szakaszát az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyekre kell alkalmazni, a 25. cikk (3) bekezdésének kivételével.
- (4) Az e cikk (1) bekezdésében említett szolgáltatásokat nyújtó személyeket pénzforgalmi intézménynek kell tekinteni.

39. cikk

Értesítési kötelezettség

- (1) A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikk (1) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontjában mindkét tevékenységet vagy azok valamelyikét folytatják, és az ezen tevékenységgel vagy tevékenységekkel kapcsolatban az általuk teljesített fizetési műveletek összértéke a megelőző 12 hónapra vonatkozóan meghaladja az 1 millió EUR-t, értesítsék az illetékes hatóságokat a kínált szolgáltatásokról, és pontosan határozzák meg, hogy megítélésük szerint a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdése j) pontjának i. és ii. alpontjában említett mely kivétel alapján végzik a tevékenységet.

Az illetékes hatóságnak az említett értesítés alapján megfelelő indokolással ellátott határozatot kell hoznia a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett kritériumok alapján, amennyiben a tevékenység nem minősül zárt körű hálózat keretében végzett tevékenységnek, és erről tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatót.

- (2) A tagállamok előírják, hogy azok a szolgáltatók, amelyek a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett tevékenységet folytatnak, értesítsék az illetékes hatóságokat, valamint bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére egy éves ellenőri véleményt, amely igazolja, hogy a szóban forgó tevékenység megfelel a(z) XXX rendelet [PSR] 2. cikke (1) bekezdésének j) pontjában meghatározott értékhatároknak.

- (3) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóságok tájékoztassák az EBH-t azokról a szolgáltatásokról, amelyekről az (1) bekezdés alapján értesítést kaptak, és jelezzék, hogy e tevékenységek végzése melyik kivétel alapján történik.
- (4) Azon tevékenység leírását, amelyekről az illetékes hatóságok a (2) vagy (3) bekezdés alapján értesítést kaptak, közzé kell tenni a 17. és a 18. cikkben említett nyilvántartásban.

III. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS SZABÁLYOZÁSTECHNIKAI STANDARDOK

40. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 41. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az 5. cikkben, a 34. cikk (1) bekezdésében és a 37. cikkben említett összegeknek az infláció figyelembevétele érdekében történő aktualizálása céljából.

41. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 40. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 40. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 40. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást

emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 3 hónappal meghosszabbodik.

IV. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Teljes harmonizáció

- (1) A 6. cikk (3) bekezdésének és a 34. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ez az irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak hatályban és nem vezethetnek be az ezen irányelvben meghatározottaktól eltérő rendelkezéseket.
- (2) Az a tagállam, amely él a 6. cikk (3) bekezdésében vagy a 34. cikkben említett lehetőségek bármelyikével, erről és minden későbbi változásról tájékoztatja a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők kárára ne térjenek el az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve, ha azok kifejezetten tartalmazznak ilyen lehetőséget. A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára.

43. cikk

Felülvizsgálati záradék

- (1) A Bizottság a [dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 5 év]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, az EKB, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság számára az irányelv végrehajtásáról és hatásairól és különösen az alábbiakról:
 - a) ezen irányelv alkalmazási körének megfelelése, különös tekintettel annak lehetőségére, hogy azt kiterjesszék bizonyos olyan szolgáltatásokra, beleértve a fizetési rendszerek üzemeltetését és a technikai szolgáltatások nyújtását, közöttük az elektronikus pénztárcákkal kapcsolatos feldolgozási vagy üzemeltetési feladatokat, amelyek nem tartoznak az irányelv hatálya alá;
 - b) a 2014/49/EU irányelv felülvizsgálatának hatása az ügyfelek pénzeszközeinek pénzforgalmi intézmények általi védelmére.

A Bizottság az említett felülvizsgálattal együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

- (2) A Bizottság [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = a PSR alkalmazása kezdőnapjától számított három év]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az EKB-nak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak ezen irányelv hatályáról, különös tekintettel a fizetési rendszerekre, a fizetési modellekre és a technikai szolgáltatókra. A Bizottság az említett felülvizsgálattal együtt adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

44. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) A tagállamok lehetővé teszik az (EU) 2015/2366 irányelv 11. cikke alapján [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 18 hónap]-ig engedélyezett pénzforgalmi intézmények számára, hogy továbbra is végezhesék azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre engedélyt kaptak, anélkül, hogy [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = az ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követő 24 hónap]-ig ezen irányelv 3. cikkével összhangban engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

A tagállamok előírják az első albekezdésben említett pénzforgalmi intézmények számára, hogy nyújtsanak be az illetékes hatóságoknak minden olyan információt, amely lehetővé teszi, hogy az illetékes hatóságok [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig értékeljék a következők bármelyikét:

- a) az említett pénzforgalmi intézmények megfelelnek-e a II. cím előírásainak, és ha nem, milyen intézkedéseket kell tenni a megfelelés biztosítása érdekében;
- b) az engedélyt vissza kell-e vonni.

Az első albekezdésben említett azon pénzforgalmi intézmények, amelyek az illetékes hatóságok általi ellenőrzést követően megfelelnek a II. cím előírásainak, ezen irányelv 13. cikke értelmében pénzforgalmi intézményként kapnak engedélyt, és bejegyzik őket a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokba. Amennyiben ezek a pénzforgalmi intézmények [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig nem felelnek meg a II. címben meghatározott követelményeknek, nem nyújthatnak pénzforgalmi szolgáltatásokat.

- (2) A tagállamok rendelkezhetnek az (1) bekezdésben említett pénzforgalmi intézmények automatikus engedélyezéséről és a 17. cikkben említett nyilvántartásba való bejegyzéséről, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az említett pénzforgalmi intézmények már megfelelnek a 3. és 13. cikkben előírtaknak. Az illetékes hatóságok az engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket az említett automatikus engedélyezésről.

- (3) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azok a természetes vagy jogi személyek, akik [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig az (EU) 2015/2366 irányelv 32. cikke szerinti mentességben részesültek, és az említett irányelv I. mellékletében említett pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtottak, az alábbi lehetőségek közül választhassanak:
- a) az érintett tagállamban [a dátumot a Kiadóhivatal illeszti be: 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépésének dátumát követően]-ig folytatják az említett szolgáltatásnyújtást;
 - b) az ezen irányelv 34. cikke szerint mentességben részesülnek; vagy
 - c) megfelelnek az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

Az első albekezdésben említett bármely olyan személy, aki vagy amely [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig ezen irányelv alapján nem kapott engedélyt vagy mentességet, nem nyújthat pénzforgalmi szolgáltatásokat.

- (4) A tagállamok az (EU) 2015/2366 irányelv 32. cikke szerinti mentességben részesülő természetes és jogi személyek számára az ezen irányelv 34. cikke szerinti mentességet biztosíthatnak, és e személyeket bejegyezhetik az ezen irányelv 17. és 18. cikkében említett nyilvántartásba, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az ezen irányelv 34. cikkében meghatározott követelmények teljesülnek. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket.

45. cikk

Átmeneti rendelkezés – a 2009/110/EK irányelv alapján engedélyezett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények

- (1) A tagállamok lehetővé teszik a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, amelyek [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően] előtt a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban elektronikuspénz-kibocsátó intézményként kezdték meg működésüket abban a tagállamban, amelyben a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban a központi ügyintézésük helye található, a tevékenységüket az adott tagállamban vagy egy másik tagállamban anélkül folytathatják, hogy ezen irányelv 3. cikkével összhangban engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek.
- (2) A tagállamok előírják az (1) bekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, hogy nyújtsanak be az illetékes hatóságoknak minden olyan információt, amelyre az illetékes hatóságoknak szükségük van ahhoz, hogy [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal ezen irányelv

hatálybalépését követően]-ig értékeljék az adott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények ezen irányelv előírásainak való megfelelését. Amennyiben az értékelés azt tárja fel, hogy az említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények nem felelnek meg az említett követelményeknek, az illetékes hatóságok döntenek a megfelelés biztosítását lehetővé tevő intézkedésekről vagy az engedély visszavonásáról.

Az első albekezdésben említett azon elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek az illetékes hatóságok általi ellenőrzést követően megfelelnek a II. cím előírásainak, ezen irányelv 13. cikke értelmében pénzforgalmi intézményként kapnak engedélyt, és bejegyzik őket a 17. és 18. cikkben említett nyilvántartásokba. Amennyiben ezek az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig nem felelnek meg a II. címben meghatározott követelményeknek, nem nyújthatnak elektronikuspénz-szolgáltatásokat.

- (3) A tagállamok lehetővé tehetik az (1) bekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények pénzforgalmi intézménykénti automatikus engedélyezését és a 17. cikkben említett nyilvántartásba való bejegyzését, amennyiben az illetékes hatóságok bizonyítékkal rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy az érintett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények megfelelnek ezen irányelv előírásainak. Az illetékes hatóságok az említett automatikus engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett elektronikuspénz-kibocsátó intézményeket.
- (4) A tagállamok lehetővé teszik, hogy azok a jogi személyek, amelyek [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig a 2009/110/EK irányelv 9. cikkét átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban kezdték meg tevékenységüket, hogy az érintett tagállamban az említett irányelv szerint [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 24 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-ig folytathassák tevékenységüket anélkül, hogy ezen irányelv 3. cikke alapján engedélyért kellene folyamodniuk, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében megállapított vagy említett egyéb rendelkezéseknek. Azok az (1) bekezdésben említett elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek az említett időszak folyamán nem kaptak sem engedélyt, sem ezen irányelv 34. cikke szerint mentességet, nem nyújthatnak elektronikuspénz-szolgáltatásokat.

46. cikk

A 98/26/EK irányelv módosításai

A 98/26/EK irányelv 2. cikke a következőképpen módosul:

- (1) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »intézmény«: a következők bármelyike:

— az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet*4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek,

— a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv** 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások, kivéve az említett irányelv 2. cikkének (1) bekezdése szerinti intézményeket,

— közjogi szervek és állami garanciával rendelkező vállalkozások,

— mindazok a vállalkozások, amelyek székhelye az Unió területén kívül található és [az első és a második franciabekezdésben meghatározott] uniós hitelintézetekével vagy befektetési vállalkozásokéval megegyező tevékenységet végeznek,

amelyek részt vesznek valamely rendszerben, és felelősek a rendszeren belüli átutalási megbízásokból eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért,

a(z) XXX irányelv [PSD3] 2. cikkének 4. pontjában meghatározott pénzforgalmi intézmények, az említett irányelv 34., 36. és 38. cikke szerinti mentességben részesülő pénzforgalmi intézmények kivételével,

amelyek olyan rendszerben vesznek részt, amelynek üzleti tevékenysége az i. pont első franciabekezdésében meghatározott átutalási megbízások végrehajtása, és amelyek felelősek a rendszeren belüli átutalási megbízásokból eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért.

Amennyiben valamely rendszer a nemzeti jog alapján felügyelet alatt áll, és a rendszer csak az i. pont második franciabekezdése szerinti átutalási megbízásokat, valamint az ilyen megbízásokból eredő fizetéseket teljesít, a tagállam az ilyen, rendszerben részt vevő és az adott rendszeren belüli átutalási megbízásokból eredő pénzügyi kötelezettségek teljesítéséért felelős vállalkozásokat intézménynek tekintheti, feltéve hogy e rendszernek legalább három résztvevője az első albekezdésben említett intézmények valamelyikének minősül és a tagállam döntése rendszerkockázati okokból indokolt;”

(2) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

f) »résztvevő«: intézmény, központi szerződő fél, elszámoló ügynök, elszámolóház, fizetésirendszer-üzemeltető vagy a 648/2012/EU rendelet 17. cikke alapján engedéllyel rendelkező központi szerződő fél klíringtagja.

A rendszer szabályaitól függően ugyanaz a résztvevő betöltheti a központi szerződő fél, az elszámoló ügynök vagy az elszámolóház szerepét is, továbbá elláthatja e feladatok egy részét vagy egészét.

A tagállamok ezen irányelv alkalmazásában résztvevőnek tekinthetnek egy közvetett résztvevőt, amennyiben ez a rendszerkockázat miatt indokolt, ami azonban nem korlátozhatja azon résztvevő felelősségét, amelyen keresztül a közvetett résztvevő átutalási megbízásokat továbbít a rendszerbe;”.

47. cikk

Az (EU) 2020/1828 irányelv módosítása

Az (EU) 2020/1828 irányelv I. melléklete a következő ponttal egészül ki:

„(68) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 20.../... rendelete a pénzügyi adatokhoz való hozzáférés keretéről, továbbá az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU, az 1095/2010/EU és az (EU) 2022/2554 rendelet módosításáról (HL L [...]., [...]., [... oldal]).”

48. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/2366 irányelv [Kiadóhivatal kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-tól/-től hatályát veszti.

A 2009/110/EK irányelv [Kiadóhivatal kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-tól/-től hatályát veszti.

Az ezen irányelv hatálybalépésekor hatályos jogi aktusokban az (EU) 2015/2366 irányelvre és a 2009/110/EK irányelvre történő valamennyi hivatkozást az erre az irányelvre vagy a(z) XXX rendeletre [PSR] való hivatkozásként kell értelmezni, és az ezen irányelv III. mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

49. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb [Kiadóhivatal kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-ig, a 46. cikk esetében pedig [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 6 hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükségesek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

(2) Ezeket a rendelkezéseket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 18 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-tól/-től, a 46. cikk tekintetében pedig [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = 6 hónappal ezen irányelv hatálybalépését követően]-tól/-től kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

50. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

51. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*